

FECI, QUOD POTUI, FACIANT MELIORA POTENTES

Marcus Tullius Cicero

ПРИРОДА - КАМІНЬ - МЕТАЛ

у творчості

ОЛЕКСАНДРА

МІРОШНІКОВА

Олександр Мірошніков репрезентує надзвичайно плідну і винятково неповторну творчу лінію в роботі з каменем та метали на Львівщині. Методом експериментів, проб та помилок він опанував усі ювелірні технології обробки каменю. Майстер динамічної жанрової мініатюри, завжди наповненої емоційним зарядом і змістом, що притаманні народній творчості.

Мірошнікова вирізняє тривалий і старанний підхід до виразальних можливостей матеріалу, відбір якого має на меті максимально точно передати натуру, сприйняту непомилково щирим поглядом натураліста, рибалки і мисливця у композиціях «Осічка» (1997-98), «На живця» (1998). Він знає і любить «Царство флори» (назва однієї з робіт О. Мірошнікова). В цьому творі використано понад дві тисячі мозаїчних елементів. Іншим дітищем О. Мірошнікова, вже у самому процесі творення якого закладена позачасовість, є металево-кам'яна «сосна-бансаї» з напаяними десятками тисячами хвоїнок в результаті п'ятдесяти тисяч мануально-технічних операцій впродовж восьми місяців неперервної праці. Ці та інші твори є своєрідним відповідником Вангогівських інтерпретацій мистецтва японців, які тратять час на споглядання травинки. Незважаючи на плин століть, митці такого світогляду віддають перевагу філософським баченням великого в малому перед глобальністю вимірів відстані від Землі до Місяця. «Внутрішній контролер» не дозволяє випускати у світ незавершені твори. На шляху до досконалості, яку демонструє природна краса каменю, О. Мірошніков щоразу опановує нові технологічні знахідки, а відтак відкриває нові внутрішні творчі можливості. Він здатен створити каменю з автопортретом в гірському кришталі, здивувати мікромініатурою чи виготовити «на коліні» медаль, але митця передусім цікавить прочитування «душі» каменю, вивільнення з нього образу іноді лише через зріз, шляхом мінімального втручання.

Загострене відчуття краси «його величності Каменю» проявилось з часу перебування в сибірському місті Братську. Військова служба в Забайкаллі, праця на бурових вишках, шліфування граней «оголеного» життя при мінус 50 градусах за Цельсієм (1981-1989 рр.) дозволили самотужки опанувати каменерізне мистецтво. Брак родовищ напівкоштовного каміння на Львівщині не завадив майстрові стати одним із членів місцевого «клубу любителів каменю» (О. Швець, О. Павлюк, А. Мартишин та інші). Не виключаючи опосередкованого впливу історичних авторитетів ювелірної галузі – Р. Лаліка, К. Фрідріха, «забороненого» в 1960-70-х рр. в СРСР майстра-емігранта В. Коноваленка, зазначимо, що вирішальною у становленні самотужки мистецтва О. Мірошнікова стала «миколаївська ізоляція».

Самопосвята творчості в природному розташуванні рідного Миколаєва відіграла вирішальну роль, адже поруч легендарна столиця білих хорватів Стільсько, історичний осередок обробки каменю Демня, мальовнича природа з невід'ємними у портреті митця рибалкою та полюванням. Вплив середовища простежується у намаганні виявити максимум декоративної виразності з кожного шматочка рідкісного тут напівкоштовного каменю, максимально уподібнити матеріал із об'єктом зображення. Адже, за словами автора, «в мініскульптурі воду ніхто до мене не відтворював». В об'ємних композиціях бачимо ці нові риси образотворення в камені: гірську річку з вінками на воді, пшеничне поле з волошками, маками, ромашками, образи русалок, дітей, улюбленого собаки. Усі вони говорять щирою мовою кольору, фактури і форми природного матеріалу, добір якого для того чи іншого твору може тривати роками.

На поєднанні скульптурної пластики та ювелірних технологій автор формує стиль станкових композицій, джерелом натхнення для більшості з яких є природні мотиви: «Жук-вусач» (1997), «Сорока-зłodійка» (1996), квіткові композиції «Весна» (1999), «Суніці» (1999), «Конвалії» (1998); за мотивами мистецтва Бансаї «Жага до життя» (2003).

Низці творів притаманне сюжетне прочитування довкола якогось композиційного центру, наприклад, каменерізного мисливського натюрморту із масою вражаючих деталізацією предметів-мініатюр. Скульптуроживопис в кам'яній мініатюрі О. Мірошніков поєднує з гарячою та холодною емаллю, експериментами з металами, до яких в останні роки додалися космічні метеорити, ніобій, титан. Вони додають натхнення, виводять на нові естетичні орбіти, на яких традиційно немає жодного насильства над естетикою матеріалу. Одухотворюючи камінь та метал дієвими образами, Олександр Мірошніков надає їм друге життя, домагаючись передачі внутрішнього стану і стану природи водночас.

У 2011 р. О. Мірошніков був удостоєний почесних нагород Міжнародного фонду К. Фаберже: Почесного ордену-знаку М. Перхіна, Ордену Денисова-Уральського та ордену Франца Бірбаума. Ми переконані, що це лише початок гідного вшанування саморідного таланту, що перетинає піввіковий рубіж дороги життя.

Ростислав Шмагало
доктор мистецтвознавства
професор,
декан факультету
історії і теорії мистецтва
Львівської національної академії мистецтв

NATURE - STONE - METAL

in the work of

ALEXANDER

MIROSHNIKOV

Олександр Мірошніков репрезентує надзвичайно плідну і винятково неповторну творчу лінію в роботі з каменем та метали на Львівщині. Методом експериментів, проб та помилок він опанував усі ювелірні технології обробки каменю. Майстер динамічної жанрової мініатюри, завжди наповненої емоційним зарядом і змістом, що притаманні народній творчості.

Мірошнікова вирізняє тривалий і старанний підхід до виразальних можливостей матеріалу, відбір якого має на меті максимально точно передати натуру, сприйняту непомилково щирим поглядом натураліста, рибалки і мисливця у композиціях «Осічка» (1997-98), «На живця» (1998). Він знає і любить «Царство флори» (назва однієї з робіт О. Мірошнікова). В цьому творі використано понад дві тисячі мозаїчних елементів. Іншим дітищем О. Мірошнікова, вже у самому процесі творення якого закладена позачасовість, є металево-кам'яна «сосна-бансаї» з напаяними десятками тисячами хвоїнок в результаті п'ятдесяти тисяч мануально-технічних операцій впродовж восьми місяців неперервної праці. Ці та інші твори є своєрідним відповідником Вангогівських інтерпретацій мистецтва японців, які тратять час на споглядання травинки. Незважаючи на плин століть, митці такого світогляду віддають перевагу філософським баченням великого в малому перед глобальністю вимірів відстані від Землі до Місяця. «Внутрішній контролер» не дозволяє випускати у світ незавершені твори. На шляху до досконалості, яку демонструє природна краса каменю, О. Мірошніков щоразу опановує нові технологічні знахідки, а відтак відкриває нові внутрішні творчі можливості. Він здатен створити каменю з автопортретом в гірському кришталі, здивувати мікромініатурою чи виготовити «на коліні» медаль, але митця передусім цікавить прочитування «душі» каменю, вивільнення з нього образу іноді лише через зріз, шляхом мінімального втручання.

Загострене відчуття краси «його величності Каменю» проявилось з часу перебування в сибірському місті Братську. Військова служба в Забайкаллі, праця на бурових вишках, шліфування граней «оголеного» життя при мінус 50 градусах за Цельсієм (1981-1989 рр.) дозволили самотужки опанувати каменерізне мистецтво. Брак родовищ напівкоштовного каміння на Львівщині не завадив майстрові стати одним із членів місцевого «клубу любителів каменю» (О. Швець, О. Павлюк, А. Мартишин та інші). Не виключаючи опосередкованого впливу історичних авторитетів ювелірної галузі – Р. Лаліка, К. Фрідріха, «забороненого» в 1960-70-х рр. в СРСР майстра-емігранта В. Коноваленка, зазначимо, що вирішальною у становленні самотужки мистецтва О. Мірошнікова стала «миколаївська ізоляція».

Ростислав Шмагало
доктор мистецтвознавства
професор,
декан факультету
історії і теорії мистецтва
Львівської національної академії мистецтв

Самопосвята творчості в природному розташуванні рідного Миколаєва відіграла вирішальну роль, адже поруч легендарна столиця білих хорватів Стільсько, історичний осередок обробки каменю Демня, мальовнича природа з невід'ємними у портреті митця рибалкою та полюванням. Вплив середовища простежується у намаганні виявити максимум декоративної виразності з кожного шматочка рідкісного тут напівкоштовного каменю, максимально уподібнити матеріал із об'єктом зображення. Адже, за словами автора, «в мініскульптурі воду ніхто до мене не відтворював». В об'ємних композиціях бачимо ці нові риси образотворення в камені: гірську річку з вінками на воді, пшеничне поле з волошками, маками, ромашками, образи русалок, дітей, улюбленого собаки. Усі вони говорять щирою мовою кольору, фактури і форми природного матеріалу, добір якого для того чи іншого твору може тривати роками.

На поєднанні скульптурної пластики та ювелірних технологій автор формує стиль станкових композицій, джерелом натхнення для більшості з яких є природні мотиви: «Жук-вусач» (1997), «Сорока-зłodійка» (1996), квіткові композиції «Весна» (1999), «Суніці» (1999), «Конвалії» (1998); за мотивами мистецтва Бансаї «Жага до життя» (2003).

Низці творів притаманне сюжетне прочитування довкола якогось композиційного центру, наприклад, каменерізного мисливського натюрморту із масою вражаючих деталізацією предметів-мініатюр. Скульптуроживопис в кам'яній мініатюрі О. Мірошніков поєднує з гарячою та холодною емаллю, експериментами з металами, до яких в останні роки додалися космічні метеорити, ніобій, титан. Вони додають натхнення, виводять на нові естетичні орбіти, на яких традиційно немає жодного насильства над естетикою матеріалу. Одухотворюючи камінь та метал дієвими образами, Олександр Мірошніков надає їм друге життя, домагаючись передачі внутрішнього стану і стану природи водночас.

У 2011 р. О. Мірошніков був удостоєний почесних нагород Міжнародного фонду К. Фаберже: Почесного ордену-знаку М. Перхіна, Ордену Денисова-Уральського та ордену Франца Бірбаума. Ми переконані, що це лише початок гідного вшанування саморідного таланту, що перетинає піввіковий рубіж дороги життя.

ПОГЛЯД НА ТВОРЧИСТЬ

Олександра МІРОШНИКОВА

Галицький ювелір крізь призму Фаберже

Вперше я почув про художника-ювеліра Олександра Васильовича Мірошнікова в 2004 році, коли натрапив в інтернеті на словосполучення «Галицький Фаберже». Тоді ж побачив його роботи, на виставці в Києво-Печерській лаврі. Небагато художників заслужили право виставляти свої роботи в Лаврі, яка пам'ятає період освоєння майстрами Київської Русі мистецтва візантійських емалей. Тут зберігаються роботи великих Фаберже і Маршака. 40 років тому знайдене і віддане в експозицію Лаври геніальне ювелірне творіння наших предків - Пектораль.

Роботи Олександра вразили власним почерком майстра, вибором теми, використанням значної палітри каменів, колосальною трудомісткістю і схильністю до мініатюризації. Це був власний, притаманний тільки майстру художній спосіб освоєння дійсності, реального навколишнього світу. Художник зобразив зрозумілий світ рідного Галицького краю, що особливо яскраво проявилось у художньому відтворенні простих і зрозумілих подій рідної сім'ї, сцен полювання та колориту рідної природи. З тих пір Олександр не змінив обраної теми, висловлюючи її в стилістиці поетичного художнього реалізму. Однак художник не такий простий, як власне не може бути простим будь-який художник. Пізнаючи мікросвіт, в зображенні якого Олександр досягнув рівня метра української мініатюристики Сядристого, галицький ювелір мислить категоріями прямо протилежного масштабу, - а саме ідеями космізму, втілює відлуння вселенських ідей великого Вернадського, Чижевського та Цюлковського, прагне досягнути Божий світ.

Космізм і земний реалізм - така рідкісна парадигма. Дивовижне, але плідне поєднання для творчості.

Останніми роками майстер активно працює з платиною і титаном, - металами, яких остерігаються навіть досвідчені ювеліри. Олександр не боїться нових технологій, труднощі тільки надихають його. І знову згадую Фаберже, гаслом якого було «Труднощі існують для того, щоб їх долати. Успіх досягається ретельністю і працьовитістю». Ніби про Мірошнікова, з його скрупульозністю та схильністю до образності в ювелірній мініатюрі.

Художник відкритий до світу, його вирізняють готовність допомогти, прекрасні душевні якості, це притягує до нього людей. В нього є особлива харизма і чарівність. Колекціонери - люди тямущі. Не випадково «речей» Мірошнікова не вистачає. За творами - черга, як прийнято в успішних ательє, - лист очікування.

Майстра переповнюють творчі плани. За плечима 25 років творчої діяльності. Світовий рівень - вироби «Місіонер», «Турман» представлені у першому православному храмі в Арабських Еміратах.

Пригадую, що останнім виробом, яке Карл Фаберже хотів зробити в 1917 році, була механічна «співаюча Пташка». Карл Фаберженевстиг її зробити, але його прапор підхопив його галицький учень та продовжувач Олександр Васильович Мірошніков. Художник живе в Галичині, де загинув на фронтах Першої Світової війни в 1914 році великий каменеріз фірми Фаберже Петро Дербишев, але там же в 1962 році народився Мірошніков.

Займаючись однією з найбільших світових приватних колекцій Фаберже, я ніколи не забував, що її власник Віктор Вексельберг народився в галицькому місті Дрогобичі. Це теж пов'язує Західну Україну з Фаберже. Молоді гори Карпати обумовлюють пасіонарність місцевих жителів. Одна з ознак пасіонарності - прагнення до художньої творчості.

Львів - чарівне місто, ще не зрозуміле і до кінця не пізнане. У ньому багато таємниць, як таємницею є кожен пасхальний сюрприз Фаберже. «Що буде цього разу?» - запитував цар у ювеліра. - Ваша Величність буде задоволений», - відповідав Карл Фаберже. Кожного разу, відвідуючи Львів, я запитую себе: «Що буде цього разу?». В останні відвідини це були найцікавіші антикварні крамниці столиці Галичини і ювелірна колекція Музею міста.

Про львівських майстрів не тільки чув, а й бачив. У Петербурзі це видатні каменерізи і ювеліри: Сергій Шиманський та Олександр Корнілов (1965-2009), випускники львівського Художнього училища імені Івана Труша. Знаючий я з творчістю проф. Станіслава Вольського і проф. Ростислава Шмагала, який взявся написати історію українського ювелірного мистецтва. Бував я на Львівському ювелірному заводі, який гримів славою за радянських часів. Там ми влаштовували семінари для 50 художників 25 заводів системи «Головювеліпрому».

Чому Львів? Тут величезна кількість музеїв, багато творів декоративно-прикладного мистецтва, багато європейських ідей, яких нам в радянський час не вистачало. Інтернаціональна культура з глибокими коріннями. Багато хто так і казав, що «побували в Європі». Особисто мене душевно хвилювала архітектура і скульптура Личаківського меморіального кладовища, аналогу якій я не бачив на просторі величезного СРСР. Ось де треба було вчитися поваги до предків.

I first heard about the artist-jeweler Alexander Vasilyevich Miroshnikov in 2004, when he found on the Internet phrase "Galicia Faberge." Then I saw his work at an exhibition in Kiev-Pechersk Lavra. Few artists have earned the right to exhibit at the abbey, which remembers the period in respect of the masters of Kievan Rus' art of the Byzantine enamels. Here are kept the great work of Faberge, and Marshak. 40 years ago found and placed in the walls of the monastery brilliant jewel work of our ancestors - Pectoral.

The works of Alexander struck his own handwriting master, choosing topics, using a large palette of semi-precious stones, the enormous complexity and a tendency to miniaturization. It had its own inherent only way to master an artistic exploration of reality, the real world around us. The artist portrayed the friendly world of the native Galician region, which is especially apparent in simple and clear picture of events native families, the image's native wildlife and hunting. Since then, Alexander has not changed the selected theme, expressing it in a poetic style of artistic realism. However, the artist is not as simple as it actually can not be just any artist. Knowing a microcosm, in which Alexander the image has reached the level of the master miniaturist Syadristogo Ukrainian, Galician jeweler thinks in terms of straight protivopozhnogo scale, namely the ideas cosmism, the great universal ideas of Vernadsky, Chizhevsky and Tsiolkovsky., The desire to understand God's world. Space Art and the Earth's realism - a rare paradigm. Amazing, but a fruitful combination for the work.

In recent years, the master is actively working with platinum and titanium metals, which are wary of even experienced jewelers. Alexander is not afraid of new technologies, difficulties only inspire it. Again, remember Faberge, whose slogan was "There are difficulties to be overcome. The success achieved by diligence and hard work." As if to Miroshnikov, with his penchant for thoroughness and imagery in the jewelry miniatures. The artist is open to peace, his willingness to help distinguish, fine spiritual qualities, it attracts people to him. The artist charisma and charm. Collectors - people who understand. It is no accident "things" Miroshnikova lacking. In the works - all, as is customary in a successful studio, the waiting list. Wizards overwhelm creative plans. Behind 25 years of creative activity. World class - the product "missionary", "Gourmet" are presented in the first Orthodox church in the United Arab Emirates. I remember that the last product that would make Carl Faberge in 1917, was a mechanical "singing bird." Carl Faberge did not have time to do it, but it picked up the banner of his Galician disciple and successor of Alexander Miroshnikov.

LOOK AT THE WORK OF

Alexander MIROSHNIKOV

Galicia through the prism of a jeweler Faberge

The artist lives in Galicia, where he died in the First World War in 1914 the great stone-cutters, Peter Faberge Derbyshev, but there was born in 1962 Miroshnikov. Catching one of the largest private collection of Faberge, I never forgot that its owner Viktor Vekselberg was born in the Galician city of Drohobych. It also connects the Western Ukraine and Faberge. Young Carpathian mountains rise to drive of local residents. One of the characteristics of drive - the desire for artistic creativity.

Lions - a magical city, not yet understood and has not been fully studied. There are many mysteries, like the secret is a surprise every Easter Faberge. "What will happen this time? - The king asked the jeweler. - Your Majesty will be quite "answered Carl Faberge. Each time the visiting Lions, I ask myself: "What will happen this time?". The last time it was the most interesting antique shop capital of Galicia and the jewelry collection of the Museum of the City.

About Lviv masters not only heard but seen. In St. Petersburg, a prominent stone-cutters and jewelers: Sergey Shimansky and Alexander Kornilov (1965-2009), graduates of the Lviv Art School named after Ivan Trush. I sign with the work of prof. Stanislaw Wolski and Professor. Rostislav Shmagalo, who took the trouble to write the history of Ukrainian jewelry. I used to go to Lvov jewelry factory, which boomed during the Soviet era. There, we organized workshops for the 50 artists of 25 plants Glavyuvelirproma. Why Lviv? There are a huge number of museums, many works of arts and crafts, lots of European ideas, which we in the Soviet period was not enough. International culture with deep stones. Many of the well and said, "visited in Europe." Personally, I am sincerely worried about the architecture and sculpture Lychakivskogo Memorial Cemetery, which is an analogue I have not seen in the vast space of the USSR. That's where I had to learn respect for ancestors.

However, visiting the great city of Lviv, many were unaware that the 30 million km from the town is the ancient city of Nikolayevna-Dniester, charming, touching in its historical and natural beauty. Now this small town is famous not only in archaeological excavations and "Brusilovsky 1916 breakthrough," but the fact that it lives and works great artist and master Alexander Miroshnikov, honoring Ukrainian national jewelry.

As a historian of Faberge, I consider the work of Galician jeweler Alexander Vasilyevich Miroshnikova through the prism of the life and works of the great jeweler Carl Faberge. The biographers of Carl Faberge, said that the great jeweler had a tendency to cooking,

Однак буваючи у великому місті Львові, багато хто не підозрював, що в 30 км від мільйонного міста знаходиться старовинне місто Миколаїв-на-Дністрі, чарівний та зворушливий у своїй історичній і природній красі. Тепер це маленьке місто відоме не лише археологічними розкопками і «Брусилівським проривом 1916», але тим, що тут живе і творить великий художник і майстер Олександр Мірошніков, який прославляє українське національне ювелірне мистецтво.

Як історик фірми Фаберже, я розглядаю творчість галицького ювеліра Олександра Васильовича Мірошнікова крізь призму життя і творчості великого ювеліра Карла Фаберже. Біографи Карла Фаберже, зазначали, що у великого ювеліра була схильність до кулінарії: подорожуючи Європою, він навчився робити салати і нікому не довіряв їх приготування, «справедливо міркуючи, що виготовлення страви з багатьох компонентів є мистецтвом». Дивно, але в біографії Олександра також схожі захоплення, тільки на професійній основі. Олександр Мірошніков за першою професією - кулінар вищої категорії, лауреат конкурсів майстерності. Тому художник з такою любов'ю і безумовним знанням зображує об'єкти кулінарії з найвищою художністю і любов'ю у своїх каменерізних композиціях.

Багатогранне життя Карла Фаберже включало в себе і такі аспекти як нагородження різними нагородами, заслужений підсумок неабиякої творчості. Першою нагородою Фаберже була золота медаль «За корисне», нагорода виставки в Москві, 1882 р. Потім були ордени Св. Станіслава 3-го (1889) і 2-го ступенів (1896), Св. Анни 3-го ступеня (1892), орден Почесного легіону 5-го ступеня (1900) і болгарський орден за цивільні заслуги (1902). При врученні ордену болгарський великий князь Фердинанд висловив думку, що Карл Фаберже за своїм розумом цілком міг бути міністром в болгарському уряді. «Тільки не це! - відповів ювелір. - Втім, якщо міністром ювелірного мистецтва, я згоден».

Цей пасаж дозволяє зрозуміти, чому Олександр Мірошніков нагороджений почесними нагородами Меморіального фонду Фаберже. Він перший у незалежній Україні кавалер всіх п'яти нагород Меморіального Фонду: орденів Карла Фаберже, Олексія Денисова-Уральського, Михайла Перхіна, Франца Бірбаума, «Ювілейного пам'ятного знаку Меморіального фонду Фаберже» та пов'язане із ним звання «Почесний ювелір». Останньою нагородою ювелір відзначений у зв'язку з 50-літтям від дня народження, що виповнюється у 2012 році.

2012 рік знаменний і для Фонду Фаберже: виповнюється 170 років від дня заснування фірми, 150 літ з дня народження головного художника фірми Агафона Густавовича Фаберже (1862-1895), 140 років від дня народження головного майстра та головного художника фірми Франца Бірбаума (1872-1947), відзначатиметься 100-річчя проведення Конкурсу імені Придворного ювеліра К. Фаберже (1912).

Карла Фаберже свого часу називали «Челліні Півночі». Це була найвища оцінка. Під час Всесвітньої виставки в Парижі Гільдія Паризьких ювелірів присвоїла Карлу Густавовичу почесне звання метра.

Художник творить для народу. Для нього важливе визнання професіоналів (за «гамбурзьким рахунком») і публіки. Лукавлять ті, хто стверджує, що йому байдужа думка глядачів. Він прирікає себе на душевні сумніви, які не сприяють реалізації творчої енергії. При цьому, згоден, художник творить за законами, які сам для себе встановлює. Планка, критерії творчості Олександра Мірошнікова - найвищого рівня. Він поставив собі за мету досягти рівня видатних майстрів фірми Фаберже і розвивати далі їхні традиції. Самостійно вивчив творчість Фаберже і його великих сучасників, роздобував і студіював книги з ювелірного мистецтва, проводив багато часу в чудових музеях Львова та інших міст, куди заносила його доля, консультувався з фахівцями різних країн в застосуванні новітніх ювелірних технологій та художніх напрямів світового, європейського та українського ювелірного мистецтва. Відмінність Мірошнікова від вузьких фахівців фірми Фаберже - в багатогранності освоєних ним спеціальностей. Мірошніков не лише видатний ювелір - він також художник та каменеріз, гравер і емальєр. В цьому важко знайти Олександру аналог схожої особистості з оточення Фаберже. Перхін і Вігстрем - ювеліри, золотих і срібних справ майстри, Кремлев і Дербишев - каменерізи і скульптори, Денисов-Уральський - живописець і каменеріз, Франц Бірбаум - художник-геолог. Мірошнікова об'єднує з цими легендарними персонажами те, що він також багато чого освоїв самоосвітою. З уральськими каменерізами Мірошнікова об'єднує любов до уральських і сибірських каменів, з Бірбаумом та Денісовим-Уральським - художнє начало, з усіма майстрами Фаберже - володіння найскладнішими та найперевіжними технологіями.

Одна з найсильніших традицій Фаберже - безперервне оновлення, що тепер називають інноваціями. Свою систему роботи ювелір буде за принципами Фаберже. «Що буде цього разу?» - запитую я у ювеліра. «Ваша Величність буде задоволена»...

Олександр Васильович Мірошніков вступає в найкращу пору своєї творчості. Йому 50 років, він визнаний метр. Однак це не ті рубежі, до яких він прагнув, художник дивовижно скромний. Він сповнений сил. Замість досвідченості настає мудрість. Майстер не перестає вчитися, ставить перед собою найскладніші завдання. Попереду - великі художні роботи на славу мистецтва України, любов і визнання.

Валентин Скурлов,
експерт аукціонного дому "Крісті",
експерт міністерства культури Росії,
доктор мистецтвознавства,
повний кавалер Ордена Карла Фаберже,
герольдмейстер міжнародного меморіального фонду Карла Фаберже,
історик ювелірного мистецтва. Санкт-Петербург.

Березень 2012

while European travels, he learned to make salads and nobody trusted their preparation, "just arguing that the production of many food ingredients is an art." Surprisingly, in the biography of Alexander also similar passion, but only on a professional basis. Alexander Miroshnikov the first profession - chef of the highest category, the winner of contests of skill. Therefore, an artist with such unconditional love and knowledge of cooking shows objects with the highest artistic and love in their masonry compositions.

The multi-faceted life of Carl Faberge, and included aspects such as the awarding of various prizes, honored outstanding creative outcome. First prize was a Faberge gold medal "For a useful", the award exhibition in Moscow in 1882 was followed by the Order of St. Stanislaus 3rd (1889) and second degree (1896), St. Anne's third degree (1892), Legion of Honour 5th degree (1900) and the Bulgarian Order of Civil Merit (1902). In presenting the Order of Grand Duke Ferdinand of Bulgaria suggested that Carl Faberge for his mind could well be a minister in the Bulgarian government. "Not that! - Replied the jeweler. - However, if the Minister of jewelry, I agree to the Emperor."

This passage explains why Alexander was awarded the honorary awards Miroshnikov Memorial Fund Faberge. He was the first in a Chevalier of the independent Ukraine, all five winning the Memorial Fund: Orders of Carl Faberge, Alexei Denisov-Urals, Michael Perkhin, Franz Bierbaum, "Jubilee plaque Memorial Fund Faberge" and associated with him the title of "Honorary jeweler." The final award of a jeweler marked the 50th anniversary of the birth of execution in 2012.

2012 is significant for the Fund Faberge: marks 170 years since the founding of the company, the 150th anniversary of the birth of the main artists firm Fabergé Agathon Gustavovich (1862-1895) 140th anniversary of the birth of the main master and the chief artist of the firm of Franz Bierbaum (1872-1947), the 100th anniversary of the contest named court jeweler Faberge (1912). Faberge in his time called the "Cellini of the North." It was the highest score. During the Universal Exhibition in Paris, the Paris guild of jewelers has appropriated Charles Gustavovich the title of Maitre.

The artist creates for the people. He is a recognition of professionals (the "Hamburg score") and the public. Dissemble those who argue that he is indifferent opinion of the audience. He condemns himself to spiritual doubts, which are not conducive to the realization of creative energy. In this case, agree, the artist creates the laws that he sets for himself. Planck, the criteria of creativity Alexander Miroshnikov - the highest level. He set out to achieve the level of the outstanding masters of Faberge and further develop its traditions. Taught himself art by Faberge and his great contemporaries, acquired and studied the books on the art of making jewelry, spending time in the great museums of Lviv and other cities, which puts it fate, consulted with experts from different countries in the application of advanced technologies and jewelry art schools thriving world, European and Ukrainian jewelry. Unlike Miroshnikova of narrow specialists Faberge - in versatility mastered their specialties. Miroshnikov, not only an outstanding goldsmith but also an artist and stone-cutters, engraving and enamel. This is difficult to find an analogue of a similar personality to Alexander from the environment by Faberge. Perkhin and Wigstrom - jewelers,

gold and silversmiths, the Kremlin and Derbyshev - stonecutters and sculptors, Denisov Ural - a painter and stone-cutters, Franz Bierbaum - artists gemologist. Miroshnikova combines with these legendary characters that he also learned a lot in self-education. From the Urals cutters Miroshnikova share a love for the Ural and Siberian stones, with Bierbaum and Denisovym-Urals - an artistic home, with all the masters Faberge - the possession of the most sophisticated and most advanced technology. One of the strongest traditions of Faberge - continuous update of what is now called innovation. His system works on the principles of building a jeweler Faberge. - What will happen this time? - I asked the jeweler. "Your Majesty will be pretty"

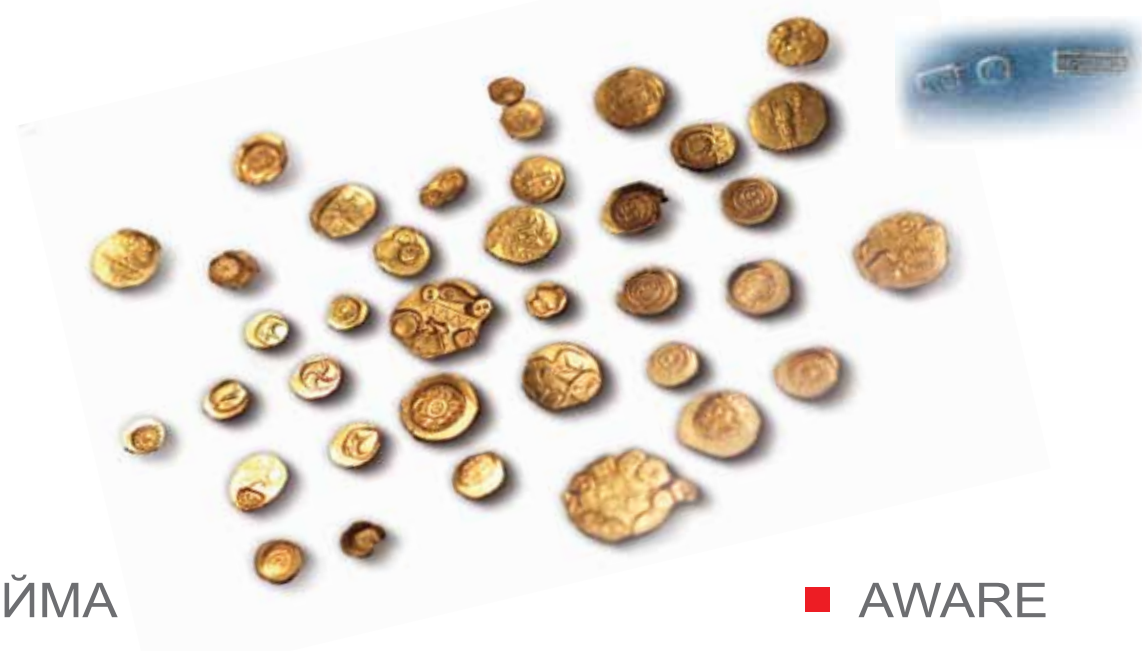
Alexander Miroshnikov enters into the most remarkable. the era of his life. He was 50 years old, he acknowledged master. However, this is not the same lines, to which he aspired, the artist surprisingly modest. He was full of energy. Instead, experience comes wisdom. The wizard does not cease to learn, has set itself the most difficult tasks. Ahead of the big works of art for the glory of Ukrainian art, love and acceptance.

Valentin Skurlov,
jewelry historian, Ph.D.,
an expert of the Ministry of Culture of the Russian Federation,
scientific secretary of the Memorial Fund of Faberge.

March 2012

САМОРОДОК NUGGET

UNIVERSE of olexandr miroshnikov
KOSMOSOFSKYY SYNERGY

- ПРИЙМА
- І КАМІНЬ ЗАГОВОРИТЬ
- НА ПРИЦІЛІ СЕРЦЯ
- СИНЕРГІЯ
- МЕТАМОРФОЗА
- КОДИ АРАТИ
- ЖАР-ПТИЦЯ МРІЇ
- ЖАГА ЖИТТЯ
- РУСАЛКА ДНІСТРОВА
- ВІДЛУННЯ
- ПРОСТІР ТИТАНІВ
- ВІЧНЕ ПИТАННЯ

- AWARE
- AND STONE SPEAK
- AT GUNPOINT HEART
- SYNERGY
- METAMORPHOSIS
- CODES ARAT
- FIREBIRD DREAMS
- THIRST FOR LIFE
- RUSALKA DNISTROVA
- ECHO
- SPACE TITANS
- ETERNAL QUESTION

ПРИЙМА

AWARE

Тверда і ніжна
плоть землі камінна:
як сад предвічний –
чорна і кармінна...
Цвіте нечутно
і нечутно родить
дива і тайни
вічної природи...
Прийми її –
сповитий в кокон плоті, –
прийми – як Божий усміх
у польоті,
відчуй серцебиття її
на дотик:
прамову каменю,
прамову вод і трав,-
бо з їхніх душ
твій віщий Дух постав...

Розгадка тайн Землі лежить всередині людської душі

Й. Дордже

Гори – нерозгадані діти вищих світів, прообрази Неба на землі. Ці камінні твердині заховали в собі безліч нерозгаданих таємниць Землі: про її народження, перевтілення, преображення внаслідок численних катаклізмів, які упродовж мільярдів і мільйонів літ стрясають живим та крихким тілом планети.

Камінна плоть гір вбирала в себе вулканічну магу, водяні потоки, кристалізувала росинки живильної вологи, що просочувалися в її розколини, народжувала мінерали, творила велику алхімію перетворень і заховувала від людського ока у своїх глибоких штольнях таємничі підземні царства.

З давніх-давен люди з благоговінням дивилися на високі стрімкі вершини гір, зазирали в потаємні печери, сповнені мовчання вічності. Велична і незворушна, як світ, потаємна душа каменю вабила людей і сповнювала містичного трепету.

Вся світова міфологія розповідає про гори як про царства богів, що володіють неземними знаннями та незліченними скарбами. В українських казках символом первородної життєвої енергії виступає Змій-Горинь, а найбільш поширений та універсальний символ світобудови в орнаментальній символіці українців – Алатар, Олтар, наріжний камінь світу – восьмираменна зірка: її зображають на вишиваних сорочках, рушниках, в керамічному розписі, на великодніх писанках.

Людина завжди мріяла пізнати велику тайну гір, увійти в містичну єдність з енергією каменю, який полонив зір, розум та уяву людини не лише своєю гармонійною красою, блиском небес, а й могутнім пульсуванням живої сили, що здатна трансформувати людське тіло, підсилити його тонкі вібрації, очистити думки і розширити обрії пізнання світу. Магічна сила каменю споконвіку використовувалася в народній магії – як носій певних енергій, егрегор потаємних сил природи.

Гора як символ сходження, подолання сумнівів, досягнення нових горизонтів бачення присутня в житті кожної людини. Когось манить стрімка вершина незбагненого Кайласу посеред Гімалаїв, хтось підіймається на Еверест, хтось – на Говерлу...

А в Олександра Мірошнікова першою маленькою вершиною, з якої він зазирнув у таємниці камінних царств, була гора Прийма поблизу Миколаєва. Загублена серед лісу, поросла мохом та високими деревами, ця печера з часів палеоліту творить мальовничий грот, в якому видно застигли потоки часу. Саме тут, поблизу Прийма, в околицях Миколаєва і древнього Стільського городища, яке археологи та історики вважають столицею білих хорватів, було знайдено багато курганних поховань з пам'ятками палеолітичної доби – крем'яними скребками, кам'яними сокирами.

Кремій – найбільш поширений в Україні камінь з родини кварцових, який має не лише велику щільність і твердість, що

дали можливість людині творити з нього знаряддя праці, предмети побуту, різні види зброї. З найдавніших часів він високо цінувався і цінується в народній медицині та магії: кремнієм зцілюють рани, очищають воду, знахарі використовують в магічних ритуалах...

Камінь – жива таємнича істота, для якої час пливе дуже повільно. Він чутливий і вразливий – має здатність фіксувати у своїй пам'яті й довго зберігати барвисті відображення великих подій, думок, засіяних людьми, що уміли входити у священний резонанс з природою.

І кремнієві скребки з околиць Прийма, які зберігає у своїй колекції Олександр Мірошніков, чи не вперше дали йому відчуття потаємний зв'язок із пам'яттю землі, з її твердою плоттю, яку руки художника прагнуть одягти у форми та образи, що відкриваються внутрішньому зору при дотиканні до каменю.

Чи кожна людина відчуває магічне притягання каменю? Чи перед кожним розкриваються його таємниці?

Нечутний діалог людини з каменем може тривати дуже довго з точки зору людського сприйняття часу – роками, десятиліттями...

«Землю, як дитину – не обдуриш», - кажуть в народі. Камінь особливо недовірливий.

Щоб одним порухом різця розкряти його тіло саме в тому місці, де він заховує потаємну світліну вічної миті, - саме під тим кутом, не схибивши ні на міліметр, - треба увійти в нечутний резонанс з каменем, пробудити його довіру. І тоді перед оком майстра відкриваються дива – живі й трепетні картинки проминутого життя:

Погляньте на ці живописні образочки нашого з вами крихкого та мінливого світу: такими їх «визволив» з обіймів каменю Олександр Мірошніков. І назвав поетично та просто, як побачило його око: моховий агат, наче крізь молочний туман, окреслює тонкі й виразні обриси світланку; нефрит зачарує зеленими переливами хвилі, пригаслими барвами сухостою; вогненно-пристрасна яшма пробуджує в уяві картини великих містерій світу...

Ось стрімко перед очима возноситься розп'яття, - червона одіж, обійнята вогнем страждань, різко контрастує в німбом незнищеного саява над головою...

А ось вогненна лава змішується з сірим попелом на тлі чорного неба, що спалахує феєричними вогнями вселенської катастрофи...

Коли черствіє людське серце – камінь знімає із себе тисячолітню обітницю мовчання і дає можливість майстрові розкряти свою плоть, аби його тверде камінне серце заговорило до людей пристрасною Істиною...

Solution of mysteries of the Earth lies within the human soul

J. Dorje

man to make out of it tools, household items, various types of weapons. Since ancient times, it is highly appreciated and valued in folk medicine and magic: flint heals wounds, purifies water, sorcerers used it in magic rituals ..

Stone is a mysterious living creature for which time flows very slowly. It is sensitive and vulnerable - has the ability to fix in its memory and keep long colorful display of large events, thoughts, planted by people who were able to enter the sacred resonance with nature.

And flint scrapers from Pryima vicinity that Alexander Miroshnikov keeps in its collection, for the first time made him feel the secret communication with the memory of the earth, with its firm flesh, which the hand of the artist is seeking to put into forms and images that the inner vision opens at touch to the stone.

Does everyone feel the magic attraction of stone? Does it reveals its secrets before everyone?

Inaudible dialogue of man with a stone can last very long in terms of human perception of time - years, decades ...

“Earth, as a child – no one will fool” - they say. Stone is particularly suspicious.

To cut open its body with one motion of the chisel in the place where it hides its secret image of eternal moment – just under the necessary angle. Failing not for a millimetra – one should enter the inadudible resonance with a stone and awaken its confidence. And then before the master's eye open miracles – alive and quivering images of post life.

Take a look at these picturesque paintings of our fragile and changing world: such “liberated” them from embrace of stone Alexander Miroshnikov. And he called them poetic ally simply just us eye sees them: moss agate, like through milky fog, outlines thin and distinct features of dawn; nephrite charms with green play of waves, dying colors of dead, fiery passionate jasper awakens the imagination pictures of the great mysteries of the world ...

Here rises rapidly before the eyes the crucifixion - red garment enveloped by fire of suffering, in sharp contrast to the halo of indestructible lights overhead ...

But here the fiery lava mixed with gray ash against the black sky, flashing with fairy-like lights of universal catastrophe ...

When human heart becomes stale - stone disclaims a thousand year vow of silence and allows the master to cut open its flesh to make its hard stony heart talk to people Truth of passion.

Mountains - unsolved children of higher worlds, prototypes of Heaven on earth. These rocks hold hid a lot of unsolved mysteries of the Earth: its birth, transformation, transformation due to numerous disasters that over billions and millions of years shake the living and fragile body of the planet.

Stone Mountain flesh absorbed a volcanic magma, water flows krystalized dewdrops of invigorating moisture percolating in its crevices gave birth to minerals created great alchemy of transformation and retained from the human eye its deep galleries mysterious underground kingdoms.

Since ancient times people looked with reverence at the high steep mountains, peeped in secret caves, filled with the silence of eternity. Grand and unperturbed, as the world, secret soul of the stone attracted people and filled them with mystical awe.

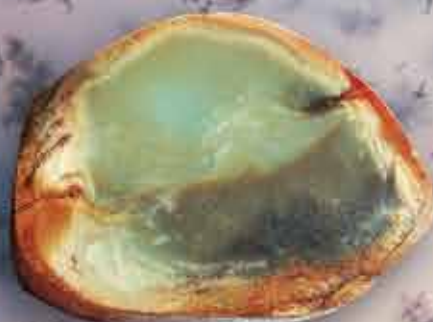
The whole world mythology tells of the mountain as the kingdom of the gods who possess unearthly knowledge and countless treasures. In Ukrainian tales Serpent-Gorin stands for the symbol of firstborn vitality and the most common and universal symbol of the universe in ornamental symbolism of Ukrainians is Alatar, Altar, the cornerstone of the world - octagonal star: it is portrayed on embroidered shirts, towels, ceramics painting on Easter Pysankas .

Man has always dreamed to know the great mystery of the mountains, to enter the mystical unity with the energy of stone, which captured the vision, intellect and imagination of man not only for its harmonious beauty, brilliance of heaven, but also with a powerful pulsation of vitalpower that can transform the human body, strengthen its subtle vibrations , clear thoughts and expand the horizons of worlds cognition. Magic force from time immemorial used stone in folk magic - as the bearer of certain energies ehrehor of secret forces of nature.

Mountain as a symbol of ascent, overcoming of doubt, attaining of new horizons of vision is present in everyone's life. Someone is beckoned by rapid peak incomprehensible Kaylas among the Himalayas, some climb up to Everest, someone - Hoverla ...

For Alexander Miroshnikov the first small peak, from which he looked into the mysteries of the kingdom of stone was Mount Pryjma near Nikolayiv. Lost in the forest, covered with moss and tall trees, this cave since the Stone Age creates a picturesque grotto in which frozen flow of time. Is seen Here, near Pryima, near Nikolayiv and ancient Stilsko settlement, which archaeologists and historians believe the capital of White Croats, were found many burial mounds with the Paleolithic era monuments - flint scrapers, stone axes.

Flint is the most common in Ukraine of the family of quartz stones, that not only has great density and hardness, which enabled

ЯШМА
МОХОВИЙ АГАТ
АГАТ
НЕФРИТ
ДРУЗА ГРАНАТА-УВАРОВІТА З КАЛЬЦИТОМ

І КАМІНЬ
ЗАГОВОРИТЬ

AND STONE
SPEAK

Прислухайтесь:
це говорить камінь!
Його краса
шліфована віками –
від первоцвіту,
від зачаття ночі
щось гомонить
душа його пророча,
повільно
випромінює мовчання,
повільно сіє світло
ще зачасне,
котре лиш Майстер
вміє обігріти,
очима серця щедро засвітити,
і визволити
з вічних штолень темних
єства землі
коріння потасмне...

*Всесвіт – як бутон,
розцвітає із центру Землі,
який несе в собі вічність*

У.Блейк

І камінь заговорив у його руках! Обізвався в уяві переливами самоцвітів на квітучому лузі: пластика дорогоцінних каменів-самоцвітів так тонко зазвучала в гармонії з пластикю живої природи, що викликала захват і подив від єдності усього суцього на цій землі...

На жаль, не збереглося фото першої мистецької роботи художника: це була стільничка, інсталювана сибірськими самоцвітами. Вона дала можливість придбати барвисту колекцію шляхетного каміння, щоб розпочати самостійну роботу.

Але вже у другій своїй творчій спробі Мірошніков перевершив багатьох майстрів каменерізного мистецтва: створена ним флорентійська мозаїчна стільниця «Сонячний день» засяяла дивовижно українською гамою уральських самоцвітів: кожен з них, наче дзеркало, відобразив у собі характер та образ скороминущих гостей буйного свята природи – чароїт розсипався по площині дрібним цвітом бузку, а яшма застигла в помаху крил щасливого метелика. Прив'ялі барви зміювика в поєднанні з іншими самоцвітами створили пастельну гаму різноцвіт'я.

Слідом за цією була створена ціла симфонія в камені – мозаїчна картина «Царство флори»: у ній зазвучало справді царственне поєднання рідкісних самоцвітів з гірським кришталем, який загадково окреслив ніжні крильця метелика. Поетична уява художника допомогла відчувати вразливу і крихку душу каменю, - таку ж вразливу й мелодійну, як душа літнього поля, таку ж таємничу – як загублена між квітів стежина в невідомий світ... Художник додав до технології всесвітньо відомої флорентійської мозаїки свій оригінальний внесок-винахід – подвійну мозаїку, результатом якої стало можливість розширити художньо-декоративними засобами та відобразити раніше не можливі пласти та миті оточуючого нас життя. В творі Царство Флори цей винахід дає нам можливість споглядати крізь прозорі «дорогоцінні» крила бабки-стрекози квітку, на яку вона сіла перепочити.

Витончена поезія в камені і дорогоцінних металах зазвучала у колекції ювелірних робіт, що вразили не абстрактною вишуканістю форм, а живим образним звучанням. Брошка із золота та нефриту створила соковитий мініатюрний образ виноградного грона, а жадеїт, сердолік, корал, нефрит, лазурит та інші, у поєднанні зі сріблом та золотом створили вишукані світлини з царства флори.

Справжня весна творчості почалася з появи на світ найпершої весняної квітки: маленького проліска, що пробився на світ крізь товщу каменю. Друза кварца з піритом сама підказала тему – цей золотистий моноліт, створений природою мільйони років тому, нагадав Олександрові м'який весняний мох, з якого щойно зійшов перший сніг. І беззахисні проліски вперто засвітили своїми опаловими голівками на зелених нефритових стеблах.

Душа художника натхненно творила свою привітальну пісню першим весняним дарам рідної землі: сунічкам, пробудженим на корі дерева жукам, здивованим сорокам, замороженим блиском золота, - всій красі рідного довкілля, що живило його уяву.

Поблизу Миколаєва є рідкісна долина, де навесні зацвітають дикі лугові тюльпани. Їхня барва – дуже глибока, оксамитна, і коли в руки Олександрові потрапив уламок каменя, що своїми білими цятками і барвою так нагадував польові тюльпани, він загорівся мрією створити в камені композицію, для якої шукав, підбирав і чекав на цей камінь цілих 12 років.

Але особливістю роботи майстра є те, що він «визволяє» цільний скульптурний образ квітки з кам'яного моноліту. Найменший неточний порух різця, мікротріщинка в камені – і роботу зіпсовано...

Він працює, як хірург: точно, сконцентровано, терпляче. Довго «вслухається» в нечутний голос каменю, вичікує моменту, коли зазвучить лише його серцю відчутний імпульс. Коли камінь сам подасть свій знак. Інколи цього треба чекати дуже довго – у випадку з польовими тюльпанами це було понад десять років...

І за чекання та довіру камінь віддячує сповна. Немов казковий Сесам – відкриває потаємні скарбниці своїх таємниць, обдарує немислимими польотами фантазії, піддається чуйній руці майстра.

And the stone began to speak in his hands! It responded in the imagination with the play of precious stones on flowering meadow: jewel eurhythmic so subtly sounded in harmony with the eurhythmic of wildlife that it called forth delight and surprise from the unity of all things on this earth ...

It is a pity but the photo of the first artist's work did not survive: it was a set in Siberian gems. It provided an opportunity to buy a colorful collection of precious stones to begin independent work.

But in the second his creative attempt Miroshnikov surpassed many stone-carving art: masters he Created by him on the desktop composition "Sunny Day" shone wonderfully with Ukrainian gamma of Ural gems: each of them, like a mirror, reflected in itself character and image of the fleeting guests of violent nature holiday - charoite scattered on the surface with small lilac blossoms and jasper hardened in the wave of a wings of happy butterfly. Withered serpentine colors, combined with other gems created pastel gamma of different herbage.

After this one was created the whole symphony in stone a composition "Kingdom of Flora". In it sounded really royal combination of rare gems with nacre, which in ysteriously outlined the tender wings of a butterfly. Poetic imagination of the artist helped to feel vulnerable and fragile soul of the stone as sensitive and melodic as the soul of summer fields as mysterious as a lost between flower path into the unknown world ...

Subtle poetry in stone and precious metals sounded in the jewelry collections of works that impressed not with abstract elegance of forms but with live figurative sound. A brooch of gold and jade created a miniature juicy image of a grape cluster, and jade, coral, jade and fionit combined with silver and gold, created exquisite photographs of the kingdom of flora.

The real spring of creation began with the appearance of the earliest spring flower a little snowdrops that pushed up into the world through the thickness of stone. Druza of quartz with pyrites itself suggested a theme - this golden monolith, created by nature millions of years ago, reminded Alexander soft spring moss, on which has just down melted the first snow. And defenseless snowdrops stubbornly lit their spaline heads on the green onephrite stems.

The artists soul created with inspiration a welcoming song to the first spring gifts of the homeland: strawberries, awakened on the tree bark beetles, surprised magpies, fascinated with glitter of gold - the whole beauty of the native environment that fed his imagination.

*The universe – is like a bud,
blooms from the center of the Earth,
which carries eternity in itself.*

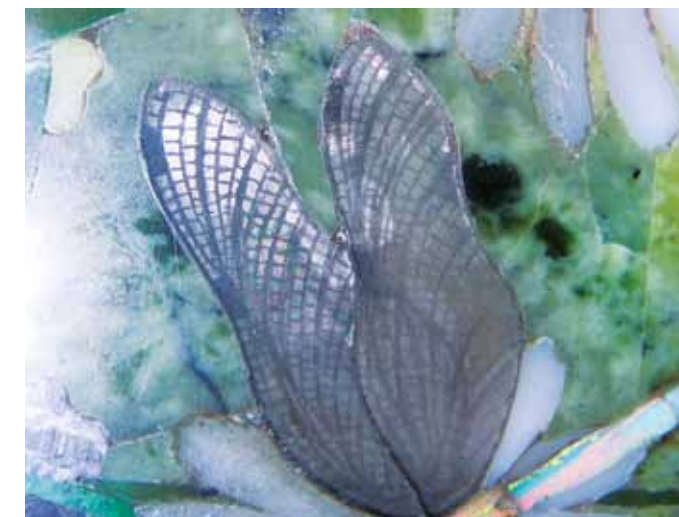
U.Bleyk

There is a rare valley not far from Mykolayiv where in spring bloom wild meadow tulips. Their colors are very deep, velvet, and when Alexander came upon a fragment of a stone, that its white spots and colors so reminded of wild tulips, he had a burning desire to make a composition in stone.

But the peculiarity of the master's work is that he "delivers" solid sculptural image of a flower from the stone monolith. The smallest inaccurate motion of the tool, mikrofracture in stone - and the work is spoiled ...

He works as a surgeon: exactly, concentrated, patiently. For a long time he harkens to the inaudible voice of the stone, waiting for the moment when will sound felt only by his heart impetus. When the stone will give its sign. Sometimes it does take a very long wait - in the case with wild tulips that was over ten years ...

And for the expectation and confidence stone pays back full. Like a fairy Sesame - opens secret treasure of its secrets, endow with unimaginable flights of fancy, exposes to sensitive hand of the master.

Царство Флори
1991-1994 р.
43 x 50 см.
Нефрит, жадеїт, малахіт, лазурит, бірюза, агат,
яшма, опал, чароїт, гірський кришталь, зміювик,
офіокальцит, серпентиніт.

Ringdom of flora
1991-1994
45*93 cm
Nefritt, Jade, malachite, turquoise,
lazurite, agate, jasper, opal, charoite,
1 rock cristal, serpentinite, ophite

Стіл «Сонячний день»
1989-1991р.
Чароїт, лазурит, офіокальцит,
змійовик,
серпентиніт, родоніт, яшма.

Table Sunny day
1989 – 1991
Charoite, lazurite, ophite, serpentinite,
rodonite, jasper

Брош
1995-1996 рр.
Золото, нефрит.
Brooch
1995-1996
Gold, nephrite

Грот Монте-Крісто
1997 р
46 x 24 x 18 см.
Аметистова жеода, уваровіт, малахіт,
гірський кришталь, діоптаз, пірит,
маркізит,
скам'яніле дерево, срібло.
Monte Cristo Grotto
1997
46*24*18 cm
Amethyst geode, uvarovite, malachite, rock
crystal, pyrite,
Diopase, marquisite, petrified tree, silver

Суніці
1999 р.
5 x 5 x 19 см.
Нефрит, жадеїт, офіокальцит, опал-кахолонг, корал, яшма, золото.
Strawberries
1999
Nephrite, jade, opal, ophite, coral, jasper, gold

Весна
1999 р.
12 см
Нефрит, опал-кахолонг, друза кварца з піритом, золото.
Springtime
1999
Nephrite, opal, quartz druse, gold
12 cm

«Рябець» (Дикі тюльпани)
2006 р.
Розм. . —х х
Нефрит, яшмо-агат, гаряча емаль,
золото, зрібло, позолота.

Проліски
1999 р.
Нефрит, опал-кахолонг,
яшма, золото.

Snowdrops
1999
Nephrite, opal, jasper, gold

Жук-вусач
1999 р.
10 x 20 x 6 см. (жук – 3,5 см.)
Чорний опал, друза кристалів епідоту, гірський кришталь,
парчева яшма, золото.

Beetle
1999
Black opal, cornelion, rock crystal,
jasper, gold
10 *20*6 cm (beetle – 3,5 cm)

НА ПРИЦІЛІ СЕРЦЯ

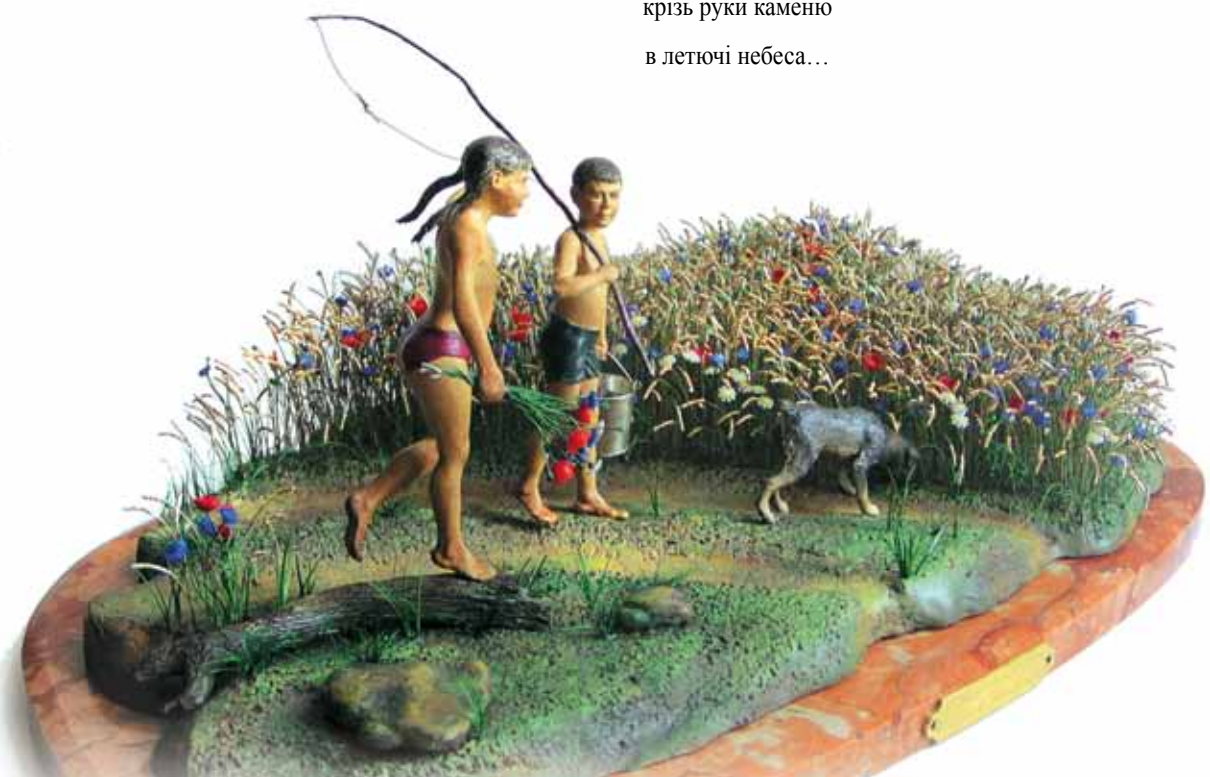

AT GUNPOINT OF THE HEART

Життя – душі щасливе полювання:
ти ловиш мить уважно, без вагання,
у тишу входиш з чистою душею,
думками світлими зливаєшся із нею...

Цей Всесвіт весь – у тебе на прицілі:
лиш не відводь очей своїх від цілі, –
не цілься, як мисливець, в плоть краси,
не заганяй у сильце голоси
далеких зір й мурашок під ногами...

Люби життя – і в тім твоя краса,
твоїх очей світіння і спасіння, –
захопленого серця вознесіння
крізь руки каменю
в летючі небеса...

Людина – це малий світ всередині великого Всесвіту

Парацельс

Доля сама обирає людей. Особливо коли йдеться про знакових сильних особистостей, які мають своїм життєвим прикладом явити світу її всесильність. Вона народжує їх в умовах, з точки зору людської логіки – цілком не придатних для прояву таланту: Шевченко народився сиротою-кріпаком у селі на Черкащині, і ніхто навіть приблизно не міг би напроорокувати йому навчання в найвищих майстрів-живописців тогочасної Європи, сходження на стрімкі верховини всенародної слави. Катерина Білокур народилася в селянській родині на Полтавщині, і її творча юність завітла у найтяжчі для українського народу роки – в часи голодомору. За своє право бути художником вона заплатила повним самозреченням від особистого людського щастя – малювала свої космічні шедеври у повній самотності, зшиваючи докупи грубі шматки дмотканої тканини, витісуючи пензлики з вишневої гілочки, примерзаючи ногами до долівки в убогій та голодній хатині....

Близький друг Олександра Мірошникова, всесвітньо відомий майстер живопису на склі Іван Сколоздра творив свої шедеври у запиленому цементом селі Розвадові побіля районного містечка Миколаєва, а на хліб заробляв, працюючи кіномеханіком на цементному заводі, збираючи скромний врожай зі свого городця. Одинокий дивак творив свою барвисту казку, споглядаючи її образи у глибинах самосвідомості.

Слава для цих людей була лише високою заповіддю, мрією – достукатися до людських сердець, поділитися з ними своїми райськими видами душі, і ця висока мрія не давала опустити руки у відчаї.

Але вона осяяла їхнє земне життя своїм високим блиском...

Доля завжди проявляє у свідомості людей різницю між своїми обранцями та ремісниками високого рівня: ремісники народжуються в атмосфері наперед заданої та очевидної визначеності – в сімі музикантів ростуть музиканти, в сімі живописців – живописці, теслі виховують теслей і т.д.

А своїх обранців вона ставить в немисливо важкі та непридатні, з точки зору розуму, умови для розвитку таланту і заманює на верховини лише миттєвим зблиском мрії, нечутним поривом надчутливого люблячого серця, за яким вони йдуть хоч на край світу, як казковий герой – за пером-жар-птиці: аби прийти туди – не знати, куди, і знайте Те – не знати, яке.

Олександр Мірошніков – не виняток в ряду обраних долею особистостей. Зовні в його долі ніщо не віщувало можливостей стати художником каменерізного мистецтва, вийти на вершини ювелірної майстерності. Адже не лише в маленькому містечку Миколаєві поблизу Львова, де народився художник, ні в галицькій столиці Львові, ні в Україні на той час не було глибоких каменерізних традицій та каменерізних шкіл. Але ще змалечку Сашка вабив метал – йому хотілося в перших несміливих роботах відобразити все своє захоплення від споглядання живої природи, серед якої він завжди проводив багато часу.

Околиці Миколаєва – неймовірно живописні: тут все дихає тайною похованих під лісовими покривами древніх цивілізацій. Береги Дністра і довколишніх озер вкриті багатомірною рослинністю.

Природа навчила Олександра бути дуже уважним до кожного свого знаку, поруху, підмічати найменші деталі проявленої у її створіннях краси, - і коли в юнацькому віці доля завела хлопця аж у Сибір, він одразу серцем впізнав її віщі мітки.

Із самоцвітами вперше зустрівся саме тут, у Сибіру – на початку 1981 року проходив переддипломну практику у місті Братську. Його перша спеціальність – кухар-кондитер: Мірошніков з відзнакою закінчив Всесоюзне Львівське технічне училище №27, був нагороджений дипломом «Майстер золоті руки» за перемогу в конкурсі на кращого за професією.

Для тих, хто близько знає художника, ця деталь з його біографії є дуже важливою: кулінарне мистецтво – найперший прояв уміння любити життя, тонко цінувати його смак.

В Україні побутує така поговорка, пов'язана із щоденним приготуванням їжі: «Готую цю їжу для Бога...». Хіба можна для Бога робити щось абияк? А якщо бачиш Його лик у кожній людині, в кожному близькому, якого хочеш не просто наситити їжею, не просто обдарувати творінням своїх рук, – а причастити благом своєї душі та любові, - тоді талант стає покликанням, місією, істинним самородком душі...

Ця здатність творити для Бога в особі кожної людини – найдивовижніший талант Олександра Мірошникова. Він прокинувся в ньому дуже рано, хоча підлітком Сашко не належав до числа чемних маминих синочків, «начинених» арсеналом гарних манер. Його левина вдача іноді зашкалювала у проявах незалежної волі.

Можливо, саме космічний спокій каменю, його правічна мудрість допомогли молодому художнику присмирити в собі хаос підліткового бунтарства і пробудити у своїй натурі дивовижну терплячість, сконцентрованість на цілі, вміння вичікувати, споглядати, доводити справу до завершення

Коли уперше побачив вироби сибірських майстрів з нефриту, чароїту, малахіту, яшми та інших самоцвітів, одразу відчув себе присутнім у світі дитячих казок. В дитинстві зачитувався творами Бажова: «Господиня Мідної гори», «Малахітова шкатулка» та ін., - ці казки створили в уяві тасмичний образ світу самоцвітів, що охороняються духами землі, надали містичного блиску їхній красі.

Вперше доторкнувшись руками до самородків каменю, відчув у собі цей містичний поклик. Стало шкода, що такий прекрасний дар природи використовується людьми для виготовлення примітивних попільничок, підсвічників, підставок....

Поклик каменю змів усі сумніви й застереження: після служби в армії з 1981 по 1983 рік, яку теж відбував у Забайкаллі, в м. Читі, Олександр заглибився у вивчення таємниць каменерізного мистецтва. Працював на освоєнні західносибірських покладів нафти, - в численних експедиціях захоплено вдихав у себе вільне повітря первозданної природи, чуїно вслухався в голоси і запахи, ловив очима кожен рослинку, особливий контур пейзажу. Вахтовий метод роботи дозволив отримати трохи вільного часу для творчості.

Fate chooses people. Especially when it comes about symbolically strong personalities who have to reveal the world examples of their omnipotence. It give birth to them in conditions from human's point of view - not quite suitable for display of talent: Shevchenko was born an orphan-serf in Cherkasy village, and no one around could not prophesy his studies at the highest master painters of contemporary Europe, the rapid ascent steep tops of the nationwide fame. Catherine Bilokur was born in a peasant family in Poltava region, and its creative youth flourished in the worst years for the Ukrainian people - in times of famine. For the right to be an artist she had paid full self-denial from personal human happiness - drew her cosmic masterpieces in full loneliness, stitching of pieces together rough homespun cloth cutting brushes out of cherry twigs, freezing with feet to the floor in poor and hungry hut

A close friend of Alexander Miroshnikov, the famous artist painting on glass Ivan Skolozdra created his masterpieces in covered with cement village of Rozvadiv not far from the district town of Nikolayiv, and he earned his life working as a cinema-operator at the cement plant, gathering his modest crop from his kitchen-garden. A single crank created his colorful story, watching its images in the depths of consciousness.

Glory for these men was only high testament, a dream - to touch the people's hearts and share with them their paradise wonders of the soul, and that high dream did not let give up in despair.

But it lighted their earthly life with its high luster ...

Fate always manifests in people's minds the difference between its chosen one and high-level craftsmen: craftsmen are born in the atmosphere of beforehand given and apparent designation - in a family of musicians grow up musicians in the family of painters - painters, carpenters give birth to carpenters, etc.

And it puts its elect in unthinkable heavy and unsuitable, from minds point of view conditions for the development of talent and lures only with high instantaneous flashing of dreams inaudible gust of supersensitive loving heart, which they follow even to the end of the world as a fairytale character – follows the feather of the Firebird: coming there not knowing where, and find that – not knowing which.

Alexander Miroshnikov is not exception in a number of selected by fate individuals. Knowing his life there were no signs of opportunities to become a stone-carving artist ascend the tops of the jeweler's skill. Because there were no deep stone-carving traditions or a stone-carving school not only in a small town of Mykolayiv, birth place of the artist, not in the Halych capital Lviv, not in Ukraine at that time. But since early childhood metal attracted Sashko - he wanted in the first timid works to reflect his passion for everything from watching wildlife, amidst which he always used to spend a lot of time.

Mykolayiv suburbs are incredibly picturesque: here everything breathes with mystery buried under forest cover of ancient civilizations. The banks of the Dniester and the surrounding lakes are covered with rich vegetation.

Man – is a small world inside the large universe

Paracelsus

Nature has taught Alexander to be very attentive to each of his characters, movements to be attentive to the smallest detail manifested in the creations of beauty - and when in his teenage fate lead a guy in Siberia, he immediately recognized its prophetic marks.

Here, in Siberia, he met gems for the first time – at the beginning of 1981 he carried out a preliminary degree-work in Bratsk. His first specialty was cook-confectioner: Miroshnikov with honors ended the All-Union Lviv Technical School number 27, was awarded the diploma “Master Golden Hands” for winning the contest in the best for the profession.

For those who knows the artist closely, this part of his biography is very important: Cooking is the very first manifestation of the ability to love life, finely appreciate his taste.

In Ukraine, exists a proverb related to everyday cooking: “I ‘m preparing this food for God ...”. Is it possible to do something somehow for God? And if you see his face in every person, every neighbor, whom you want not just to feed on food not simply bestow with creation of your hands – but share communion with, blessing of your soul and love - then the talent becomes a vocation, a mission, a true nugget of the soul ...

This ability to create for God in the person of every person is the most amazing talent of Alexander Miroshnikov. It awoke in him very early, although in his teenager Sasha did not belong to obedient mother's darling sons, “packed” with arsenal of good manners. His lion's temper sometimes increased too in the forms of independent will.

Perhaps it was quiet space of stone, its eternal wisdom that helped the young artist reconcile in himself chaos of teenage rebelliousness and awaken in his nature amazing patience, concentration on purpose, ability to wait, contemplate, bring the case to completion.

Having first seen Siberian masters articles of jade, charoite, malachite, jasper and other precious stones, immediately felt himself present the world of children's tales. As a child the boy went on reading Bazhov's works: “The Owner of a Copper Mountain”, “Malachite Box” and others., - These stories created in the imagination mysterious image of the gems world protected by the spirits of the land granted mystical shine to their beauty.

Having for the first time touched with the nuggets of stone, he felt this mystical call. It was a pity that this wonderful gift of nature was used by people for making primitive ashtrays and coasters.

The call of stone swept off all doubts and reservations: after serving from 1981 to 1983 in the Army, also in Transbaikalia, in Chyta, Alexander delved into studying the mysteries of stone-carving art. He worked on the development of West-Siberian oil deposits in numerous expeditions admiringly breathed in free air of primordial nature, tenderly listened to the voices and smells, catching sight of every plant, a landscape special contour. Shift work provided a lot of free time for creation.

Байкал, Забайкалля – це край живої казки для ока художника. Суворі і глибока краса Саянських гір, чистота вод, в яких відображаються гострі шпилі дерев та неймовірно синє небо, вабили мандрями, сходженнями, відкриттями тайн землі. Десь глибоко в горах, що ховали в собі безмірні скарби живої природи, звучав ще з дитинства пробуджений голос Господині Мідної гори – грізної та вимогливої Музи всіх каменерізів. Відгоміння її поклику зазвучало ще в дитинстві – у казках, в таємничій Приймі, а перше посвячення дотиком до мінливого і променистого тіла каменю художникові судилося пройти саме тут – в його уяві зринали безліч картин, що наче виринали з каменю, проявлялися в довколишніх пейзажах.

Він багато малював – його маленький закуток був увесь, разом зі стелею, завішаний картинами. Шукав розгадки ювелірного живописання та мистецтва мініатюрної скульптури у книгах, в розмовах з майстрами, спробував навіть здобути спеціальну освіту в Московському заочному народному університеті мистецтв на факультеті станкового живопису та графіки.

Але його ціль була надто високою для заформалізованої освіти, тому художник вирішив не витратити дорожочинний час – і повчитися у тих майстрів, які досягли верховин слави у каменерізному та ювелірному мистецтві. Так він прийшов до розкриття таємниць мистецької школи Карла Фаберже.

Повернення в Україну у 1988 році, як подих євшану, заново пробудило в душі Олександра живе пульсування рідної землі. Тут йому чітко і виразно розкрилася панорама мрії – створити у мініатюрних композиціях з використанням всіх доступних матеріалів свій мікросесвіт, надихнути його живою любов'ю, живим пульсуванням життєдайного вогню...

Але для цього треба було відмовитися від дуже багатьох речей – стабільної роботи, що давала заробіток, але забирала весь життєвий час, від кар'єрних амбіцій, від домашнього комфорту...

Це було дуже непросто. Вибір між свободою та обов'язком – найскладніша річ для справжнього художника.

Олександр Мірошніков – мисливець за своєю природою, як і більшість чоловіків. Ця пристрась записана в них генетично – напевно, ще від часів полювання за мамонтами. Серед його друзів – багато пристрасних мисливців, з якими він традиційно відкриває мисливський сезон.

Але в полювання його вабить не здобич: з якогось моменту, коли відчув, як на прицілі рушниці тремтить живе серце прекрасної лані чи лякливого зайчика, як одним сухим пострілом обривається чиясь недоспівана пісня, – замінив рушницю на фотоапарат. В товаристві друзів він радісно виконує свій ритуал гостинності: готує неперевершений мисливський куліш, обдаровує всіх своєю ширістю і відкритістю серця. І тому його полювання – це вихід в поля порозуміння зі світом природи, взаємодії з нею у тиші споглядання.

І це полювання за неповторними миттєвостями життя допомогло йому зробити свій вибір у житті.

Давня східна притча розповідає про три перевтілення духу. Перше – коли дух народжується в пустелі верблюдом: він живе лише обов'язком і керується словом «мушу». Дух-верблюд не дозволяє собі навіть подумати про якусь свободу вибору. Друге перевтілення – коли дух народжується левом: він безоглядно володіє своєю пустелею, але нічого в ній не змінює. І третє перевтілення – коли дух народжується дитям: воно оглядає пустелю і вигукує: «Я хочу!» З цими словами дитя починає садити квіти, будувати замки на піску – і перетворює мертву пустелю в квітучий сад...

Олександр Мірошников у своєму творчому житті довелося пройти всі три стадії гартування свого духу. Адже на прицілі його серця – вся планета з огромом краси і тайни, весь сяючий зоряний небозвід, але його зір уміє тонко вихоплювати найменші та найважливіші деталі вселенських полотен, а серце – чуйно вловлювати найтонші пульсари істинної краси та любові.

На прицілі його серця – люблена сім'я, яка завжди розділяє всі захоплення його творчої неприборканої природи: змалечку діти звикли до мандрівок по околицях Миколаєва разом зі своїми улюбленими – домашніми собаками та котами. В домі Мірошникових знаходять притулок безхвостий безпритульник Куций, заблукалий кіт Мицьо, який уміє дружити з акваріумними рибками до папугами. Перед вікнами кухні в'ють гніздечка пташки, а під вікном зацвітають проліски та інші лісові квіти.

Творити красу без правди і волі неможливо. Але воля без любові та відповідальності теж руйнує людину. Можна було переконати свій розум верблужим аргументом «мушу» – і задушити власну мрію, ставши пристойним та заможним ремісником, ювеліром на замовлення. Можна було стати самодостатнім левом – і царювати у власній пустелі, відкинувши зобов'язання любові. Але дух-дитя навчив художника істинної радості і смирення – він підказав, що творчість – це прекрасна гра, в якій треба все створювати уперше, з неймовірним захватом, повною самовіддачею – і цю гру неможливо замовити, запрограмувати, виконати на замовлення. Вона народжується лише з поклику серця, з чистого дитячого (?) захоплення від побаченого і пережитого...

І він безпомилково обрав свою ціль. Відмовився від замовних робіт – і почав творити світ своїх неповторних шедеврів.

Зі світу дитинства, пережитого заново в колі своїх дітей, художник вихопив прекрасну ідею створення першої і неповторної за кількістю образів, різноманітних технічних прийомів та довготривалістю роботи композиції «Канікули». Розглядаючи її під різними кутами бачення, в різному освітленні, переживаєш те, про що сказав П.Тілер: «Простір і час створюють оптичну ілюзію, яка обмежує нашу здатність сприймати самих себе в потоці світової енергії».

Уявіть собі наживо цю коротку миттєвість: діти біжать польовою стежиною, їхній невтомний супутник Куций захоплено досліджує територію. У відрі плюскочється рибка, – і рух дитячих ніг виражає піднесення, радість, захват. Ця миттєвість змінюється іншою – і зникає з екрану пам'яті. Але художник, що має здатність глибше сприймати реальність, відчувати мить життя «в потоці світової енергії», знімає з наших очей оптичну ілюзію проминуності: він зупиняє мить в її польоті, увиразнює кожен контур краси, любові, значимості всього того, що відбувається.

На клаптику пшеничного поля – тисячі колосків, але він не створив їх колоссям, загальним прорисованим планом, – художник витворив кожен колосок окремо, надавши йому глибокого змісту як посланцю життя. Кожна квіточка – польова ромашка, мак, волошка, – трепетно народилася у руках творця, і кожній він поклонився в думці своєю любов'ю.

І ця любов своїм промінням осіняє кожного, хто в захваті переживає радість спілкування з одухотвореною природою каменя, металу, яким художник наче подувом літнього вітру надав легкої граціозності форм.

Transbaikalia is a land of living fairy tales for an eye of the artist. Severe and profound beauty of the mountains, clean water, which reflect sharp spiers of trees and an incredibly blue sky, attracted by traveling, climbing, discoveries of the earth mysteries. Somewhere deep in the mountains, which buried in themselves immense treasures of living nature, sounded since his childhood awakened voice of Housewife of Copper Mountain - formidable and demanding Muse of all stone-engravers. The echo of its call sounded yet in childhood - in fairy tales, the mysterious Pryima, and the first touch dedication to changing and radiant body of the stone the artist was fated to go here - in his imagination conceived many paintings that seemed to emerge from the stone, manifested in the surrounding landscape.

He has painted much all his little nook, along with ceiling was hung with paintings. He was looking for solutions of jewelry painting and the art of miniature sculptures in books, in conversations with the Art masters, even tried to get special education at the Moscow Correspondence University of People's at the Faculty of Easel paintings and Graphics.

But his aim was too high for formalistic education, that's why the artist decided not to waste precious time - and learnt from those artists who had reached the tops of fame in stone cutting and jewelry art. So he came to unraveling the mysteries of Carl Faberge art school.

Return to Ukraine in 1988, as evshan breath, re-awakened in Alexanders soul alive pulsation of native land. Here he clearly and distinctly revealed panorama of dreams - to create in miniature compositions using all available materials his own mikroworld, to inspire it with alive love, and living pulsation of life-giving fire ...

But he had to give up so many things - a stable job that gave earnings, but would take the whole life time, the career ambitions, home comfort...

It was not very easy. The choice between freedom and responsibility is the most difficult thing for a true artist.

Alexander Miroshnikov is a hunter by nature, like most men. This passion is recorded in them genetically - perhaps from the times of hunting for mammoths. Among his friends are many passionate hunters, with whom he traditionally opens the hunting season.

But in hunting not prey attracts him: in a moment when he felt on the gun crosshairs a trembling heart of a beautiful fallow deer or frightened hare and how a dry shot breaks someones unsung song, he replaced the gun for the camera. In the company of friends he eagerly performs his ritual of hospitality: preparing incomparable cossack porridge, bestow the every one with his sincerity and openness of heart. And so his hunting - is going out in the field of understanding with the world of nature, interact on with it in the quiet contemplation.

This hunt for unique moments of life helped him make his choice in life.

The ancient Eastern parable tells of three reincarnation of the spirit. The first - when the spirit is born in the desert to be a camel: it lives only according to responsibility and is guided by the word "must." Spirit-camel does not allow himself even to think about some freedom of choice. The second transformation - when the spirit is born a lion: he recklessly owns his desert, but it does not change anything in it. And the third reincarnation - when the spirit is born a child: it ekamines the desert and exclaims, "I want!" With these words the child begins to plant flowers, build castles on the sand - and transforms dead desert in the blooming garden ...

Alexander Miroshnikov in his creative life had to go through all three stages of quenching his spirit. After all, at gunpoint of his heart is the whole planet with the enormity of beauty and mystery, all the shining star firmament, but his vision is able to subtly snatch out the smallest and the most important details of the universal canvas is, and the heart – to sensitively capture subtle pulsations of true beauty and love.

At the crosshairs of his heart is his loved family, that always shared all the animations of his creative unbridled nature: since childhood the children used to travel with their pets - dogs and cats on Mykolayiv outskirts. In Miroshnikovs house finds shelter tailless homeless children Kutsyi, lost cat Mytsio, which made friends with aquarium fish and parrots. Before the kitchen windows birds make nests, and below the window bloom snowdrops and other forest flowers.

To create beauty without truth and liberty is impossible. But freedom without love and responsibility also destroys the person. You could convince your mind of camel argument "must" - and strangle your own dream of becoming a decent and prosperous artisan a jeweler to order. It was possible to become a self-sufficient lion - and reign in its own desert, rejecting the obligation of love. But the spirit – child has taught the artist true joy and humility - it suggested that art is a beautiful game in which every thing should be create for the first time, with incredible enthusiasm, full dedication - and this game can not be ordered, programmed, executed to order. It comes into being only from the call of the heart, from the pure childs delight from the seen and experienced...

And he has chose his target without a mistake, rejected the ordered work - and began to create the world of his unique masterpieces.

From the world of childhood, lived again in the circle of his children, the artist drew a beautiful idea of creation of the first and unique in number of images, different techniques and duration of the work a composition "Holidays". Looking at it from different points of view, in different light, you experience what P.Tiler said: "Space and time create the optical illusion that limits our ability to perceive ourselves in the stream of world energy."

Imagine live by this brief instant: children running along the field path, their tireless companion Kutsyi enthusiastically explores the territory. A fish is plashing in the bucket – ant the children's feet movement expresses enthusiasm, joy, delight. This moment changes for another - and disappears from the screen of memory. But the artist that has the ability to perceive reality more deeply, to feel a moment of life "in the flow of world power," withdraws from our eyes optical illusion of ekpiration: he stops a moment in its flight, expresses each caused the outline of beauty, love, the importance of everything that happens.

On a piece of wheat fields - thousands of ears, but he did not create them as spikes tracing generally the artist has formed each ear separately, giving it a deeper sense as an ambassador of life. Each flower - wild camomile, poppy, cornflower, - tremulously was born in the hands of the creator, and he bowed to each in thought his love.

And this love with its rays overshadows anyone who experiences joy in ecstatic communion with spiritualized nature of stone and metal to which the artist like blowing of summer wind gave light gracefulness of forms.

Осічка
1997-1998 р.
25 x 25 x 40 см.
Турмалін-рубеліт,
коричневий турмалін- дравіт, друза гранатів-
демантоїдів, корал, лазурит, бивень мамонта, білий
нефрит, хризопраз, агат, яшмо-агат, чорний агат,
жадеїт, офіюкальцит, гірський криштал, моріон (чорний гірський криштал), дендропал, парчова
яшма, молочний опал,
плямиста зелена яшма, яшма, скамяніле дерево,
мрамур тілесний, змійовик, золото, срібло.

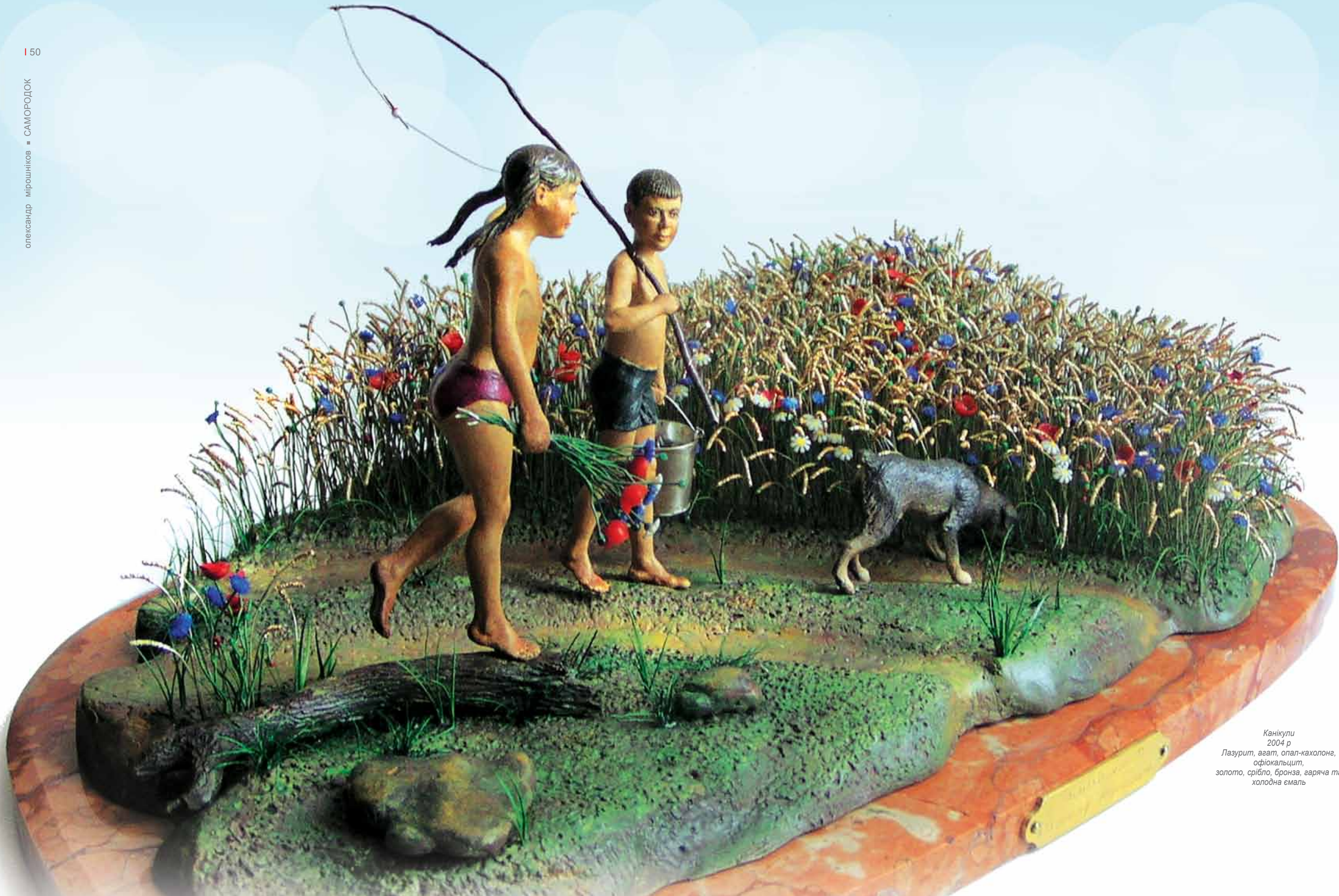
На живця
2001 р.
26 x 45 x 18 см.
Топаз, моріон (чорний гірський кришталь), бразильський агат, м'ясний агат, лазурит, нефрит, яшмо-агат, парчова яшма, скамяніле дерево (чорне), корал, бірюза, чорний опал, сердолик, молочний опал, геліотроп, корунд, мармур, золото, срібло.

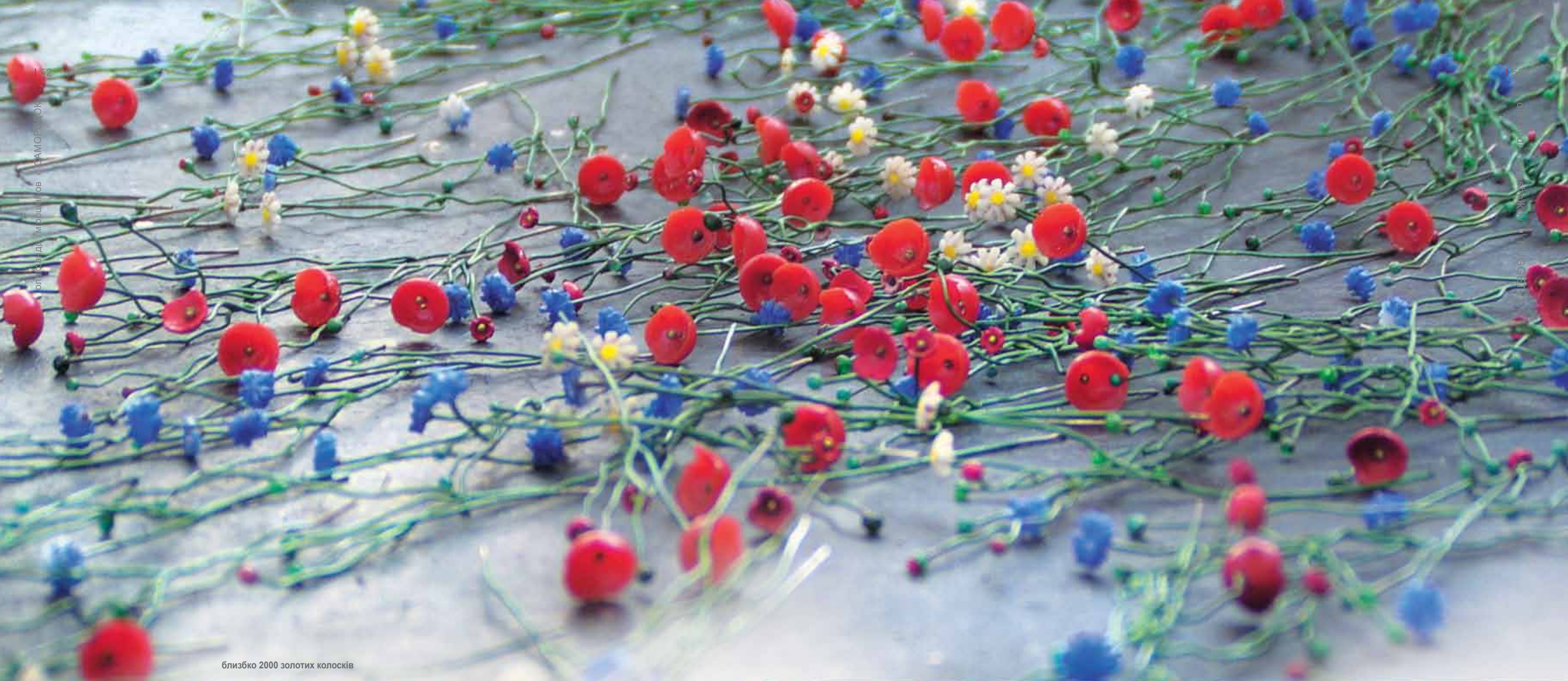

Маленький злодужка
2000 р.
10 x 15 x 9 см.
Хризопраз, геліотроп, нефрит,
лазурит, сердолик,
раух – топаз, аметист, моховий
опал, опал, опал-кахолоне,
офіокальцит, яшма,
бивень мамонта, бурштин,
корунд,
яшмо-агат, агат, зміювик,
золото, срібло.
13

Канікули
2004 р
Лазурит, агат, опал-кахолоне,
офіокальцит,
золото, срібло, бронза, гаряча та
холодна емаль

близько 2000 золотих колосків

СИНЕРГІЯ

SYNERHIYA

По жилах простору
стікає кров металу, –
і контури дерев
у нім скресають...
Вростають в камінь –
наче в сніг опалий,
живе життя до себе
прикликають, –
і юний олень
завмирає з дива:
це мить Життя,
сотворена Творцем!
Це мить любові –
чиста і правдива,
окреслена
захопленим різцем...

*Все є думка.
Всесвіт є мисленим образом.
Зовнішнє подібне до внутрішнього,
мале таке ж, як і велике.
Закон один для всіх.*

Гермес Трисмегіст

Олександр Мірошников не любить представляти себе ювеліром: він – універсальний художник у світі каменерізного та ювелірного мистецтва. Вибір матеріалу, технічного арсеналу йому іноді диктує цілісний образ твору, який вимальовується в уяві, ескізах, «приміряється» до характеру і палітри каменів та металів, - а подеколи матеріал є настільки вимовно-образним, що його первісну красу залишається лише доповнити деякими мистецькими деталями, увиразнити, підкреслити яскравими акцентами.

Для художника не існує шаблонів у мистецтві, тому що його філософія життя – не шаблонна: кожна нова робота уже своєю назвою розкриває глибинний багатозначний підтекст композиції.

Цей всесвіт – зустріч Творця з самим собою у віддзеркаленні вічності. В кожній найменшій істоті Бог зустрічається зі своїм відображенням, миттєвим втіленням: втіленням певної проекції своєї Думки.

«Зустріч» - так назвав Олександр Мірошников одну зі своїх перших композицій, в яких втілив ідею синергізму – Божественної гармонії. Тут гармоніює все: захват, диво, пристрасть, експресія форм – і сплав металів: мельхіору, латуні, бронзи, які так природно творять образ гірської скелі, що один із друзів-геологів навіть намагався довести, що знає, з якої породи каменю вона витесана.

Мить первозданного буття трепетно застигла в насторожених очах оленя. Стрімкі контури дерева і сухостою пронизують завмерлий в очікуванні простір. Важке тіло тварини граціозно вгрузло в іскристу плоть снігу...

«Очікування» - цю роботу можна довго споглядати з різних ракурсів і дивуватися пластичі ліній, чуттєвої гармонії пейзажу. А хвилячки снігу з живими іскринками інею та ледь помітними слідами чийось легких дотиків залежно від освітлення композиції створюють відчуття присутності місячної ночі, туманного світанку чи іскристого сонячного дня. І відповідно в силуеті завмерлого оленя прочитується то захват, то острах, то екстаз передчуття...

Цей сніг такий правдивий, що важко навіть уявити, який «сізіфів» труд довелося докласти художникові, аби досягти ілюзії легкого іскристого покриву. Адаже живі іскринки – це дрібненькі осколки самоцвітів: скільки уламків каменю довелося розбити молотком і подрібнити на філігранні осколки, які створюють містичну казкову красу зимового пейзажу!

Образи оленів – цих прекрасних вільних створінь, яких божествили в багатьох древніх релігіях світу, для Олександра Мірошникова є символами первозданної свободи, чистоти почуттів, самовідданої любові. Композиція «Молодята» - «наймолодша» із серії робіт, в яких художник не лише втілював свою прекрасну візію чистої природи: в кожному зі своїх творінь він так само вільно й експресивно експериментує з техніками, підпорядковуючи їх своєму задуму.

В жодній із книг не описано такого розмаїття творчих технік і прийомів, які застосував Олександр при створенні кожної композиції. Новації народжувалися спонтанно, в процесі роботи – і вражали своїми невичерпними можливостями. Наче чиясь рука вела різцем художника, чиясь натхненна думка робила підказки: тут бронзові тіла покривалися різними відтінками холодної емалі, тут легка позолота черкнула по загострених рогах оленя. Емаль своїм дотиком до металу створює ілюзію вогкої підталани на щойно розмерзлій землі, вкритій бурим мохом та перетлілою травою. Іскорки осколків топазів і берилів зблискують, як залишки льоду на галявині...

Все, що творить у цій світі людина з натхненням і радістю, є лише відображення якоїсь грані її ества. Насправді в кожному з нас живе уся природа – і тремтливі метелики, і працьовиті мурашки, і замріяні та закохані олені на узліссі, що п'ють своїми очима і вухами срібну тишу світанку...

В цій композиції – чуйна і прониклива, уважна і спостережлива, замріяна і закохана душа самого художника. В ній все дихає тайною, мудрістю і присутністю життя...

Олександр Мірошников не дозволяє собі приблизності, розмитості образу. Він намагається уявою, думкою, відчуттями зазирнути в саму суть творення, буття природи. І чує її відгоміння.

І це відгоміння тайни вимовно промовляє до кожного, хто споглядає його творіння.

*Everything is a thought.
The universe is a mental image.
External resembles internal,
small is the same as large.
One law for all.*

Hermes Trismegist

Images of deer - these beautiful deified creatures free, in many ancient religions of the world, for Alexander Miroshnikov are symbols of primordial freedom, purity of feelings, self-sacrificing love. Composition “Newly Weds” is the “youngest” of a series of works in which the artist not only embodied beautiful vision of pure nature: in each of his creations, he also freely and expressively experimented with techniques, subjecting them to his plan.

None of the books describes such a variety of creative techniques and methods that are used by Alexander in creation of each composition. Innovations were born spontaneously in the process of work and impressed with their inexhaustible possibilities. It looks like someone’s hand led artist’s cutter, like someone’s inspired opinion helped: here bronze bodles covered with different shades of cold enamel, it struck a here light gilding touched the sharp horns of a deer. Touch of enamel to the metal creates the illusion of damp thaw on just unfrozen ground, covered with brown moss and mouldered grass. Sparks of topaz and beryllium fragments shine like ice remains on the lawn ...

Everything people do in this world with enthusiasm and joy, is merely a reflection of some facets of their nature. In fact in every one of us lives the whole nature – trembling butterflies, industrious ants, and dreamy loving deer on the edge of the forest fastening their eyes and ears upon silver silence of dawn ...

In this composition – is sensitive and perceptive, attentive and observant, dreamy and loving soul of the artist. It all everything breathes mystery, wisdom and presence of life ...

Alexander Miroshnikov does not dare himself approximation, blur of the image. He tries to peep with imagination, thought and feelings at the essence of creation, existence of nature. And he hears its response.

This echo of the mystery expressively speaks to anyone who contemplates his creation.

Alexander Miroshnikov does not like to present himself a jeweler: he – is a versatile artist in the world of stone cutting and jewelry. The choice of material, technological arsenal sometimes dictates him the complete image of the work, which looms in the imagination, sketches, “fits” to the character and palette of stones and metals – and sometimes the material is so utteringly-imaginary that its original beauty needs only to add some artistic details, emphasize with bright accents.

For the artist there is no pattern in art, because his philosophy of life is not patternal: the name of each new work reveals the deep polysemantic concealed meaning of the composition.

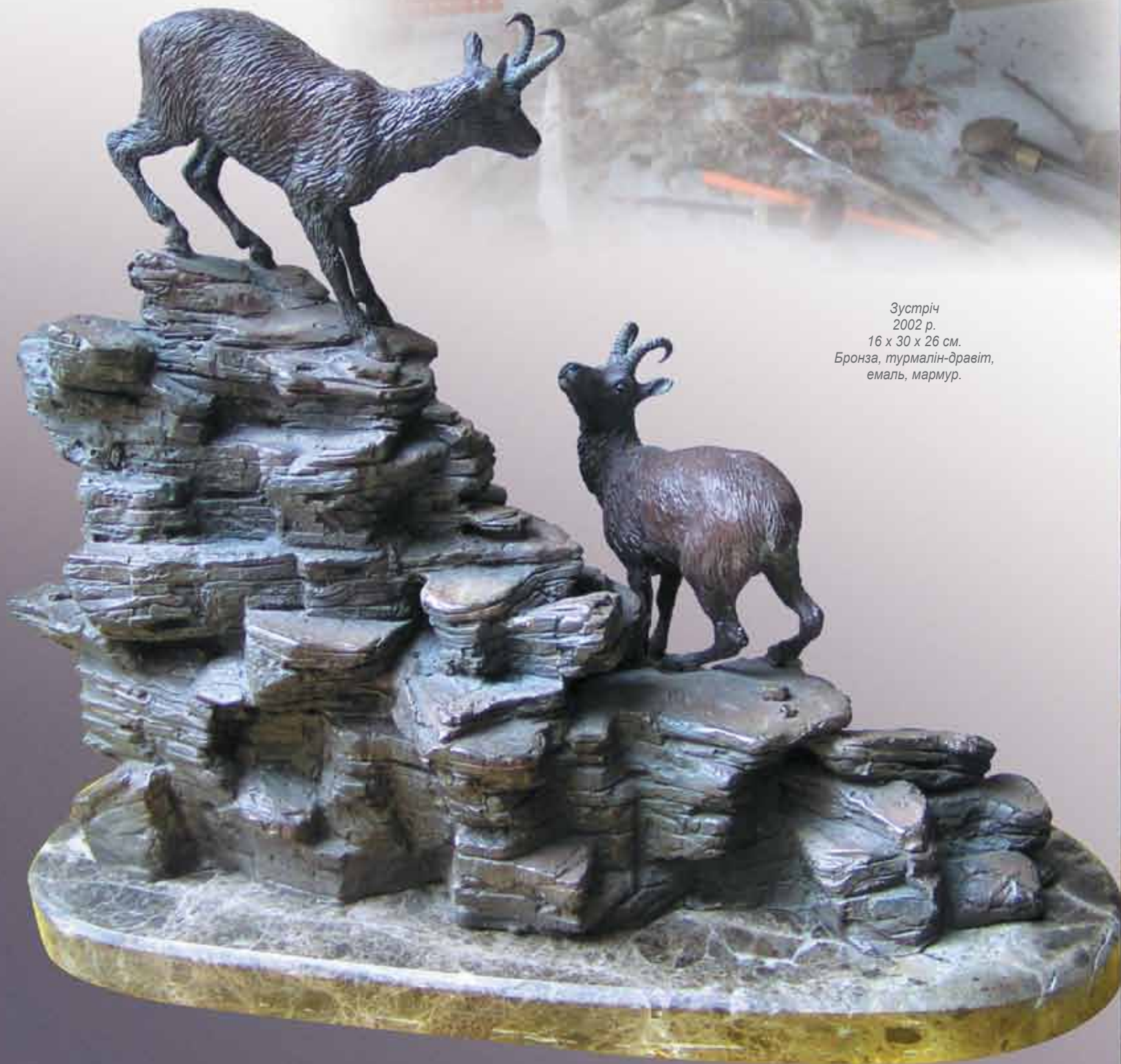
This world – is a meeting of the Creator with Himself in the reflection of eternity. In every slightest creature God meets with His reflection, instant embodiment: the embodiment of a projection of His thoughts.

“Meeting” – so named Alexander Miroshnikov one of his first compositions, which embodied the idea of synergy – the divine harmony. There is harmony in everything: delight, wonder, passion, expression of forms – and alloy of metals: cupro-nickel, brass, bronze, that so naturally create the image of a mountain cliff, that one of fellow geologists even tried to prove that he knew of which the rock it was cut.

A moment of primordial being tremulously congealed in watchful eyes of a deer. The steep outlines of trees and trees stood waiting permeate frozen in waiting space. A heavy body of the animal gracefully sank in sparkling snow flesh ...

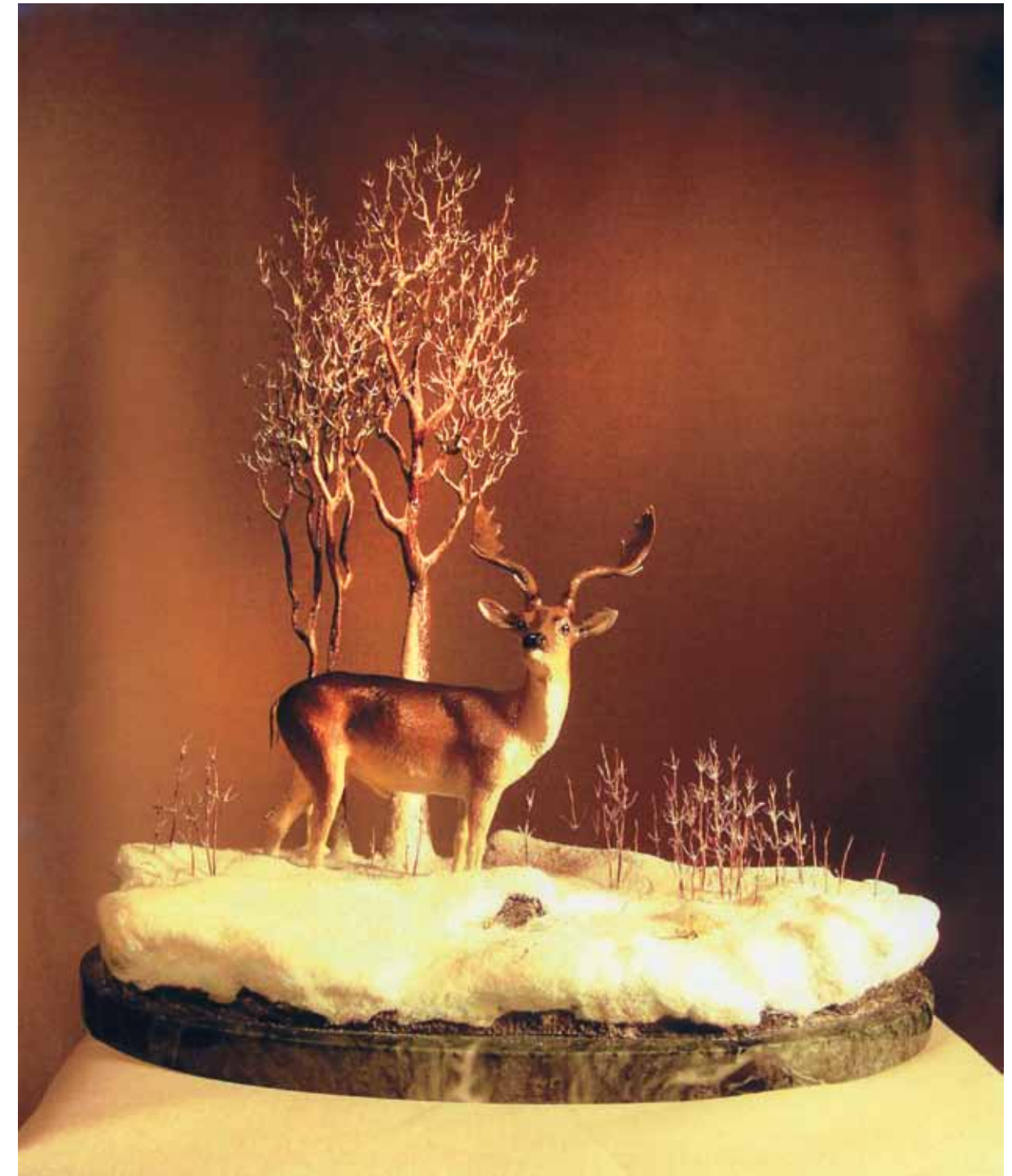
“Waiting” - this work can be long contemplated from different angles and wonder the plastic lines, sensual harmony of the landscape. And waves of snow with live spurkles of hoar-frost and scarcely noticed traces of someone’s light touch depending on the lighting of the composition create a sense of presence of the moonlit night, misty dawn or sparkling sunny day. And accordingly in the outlines of the rooted to the spot deer one can read either delight, or fear, or ecstasy of anticipation...

This snow so true that it is hard to imagine what “Sisyphus” labor had the artist to make to achieve the illusion of sparkling light cover because living sparkles are tiny fragments of precious stones: how many fragments of stone were to be done broken with a hammer and grind into filigree pieces that create a mystical fairy-tale beauty of the winter landscape!

Зустріч
2002 р.
16 x 30 x 26 см.
Бронза, турмалін-древіт,
емаль, мармур.

В очікуванні
2002 р.
26 x 41 x 40 см.
Бронза, емаль, латунь, мідь, мельхіор, топаз,
гірський криштал, мрамур.

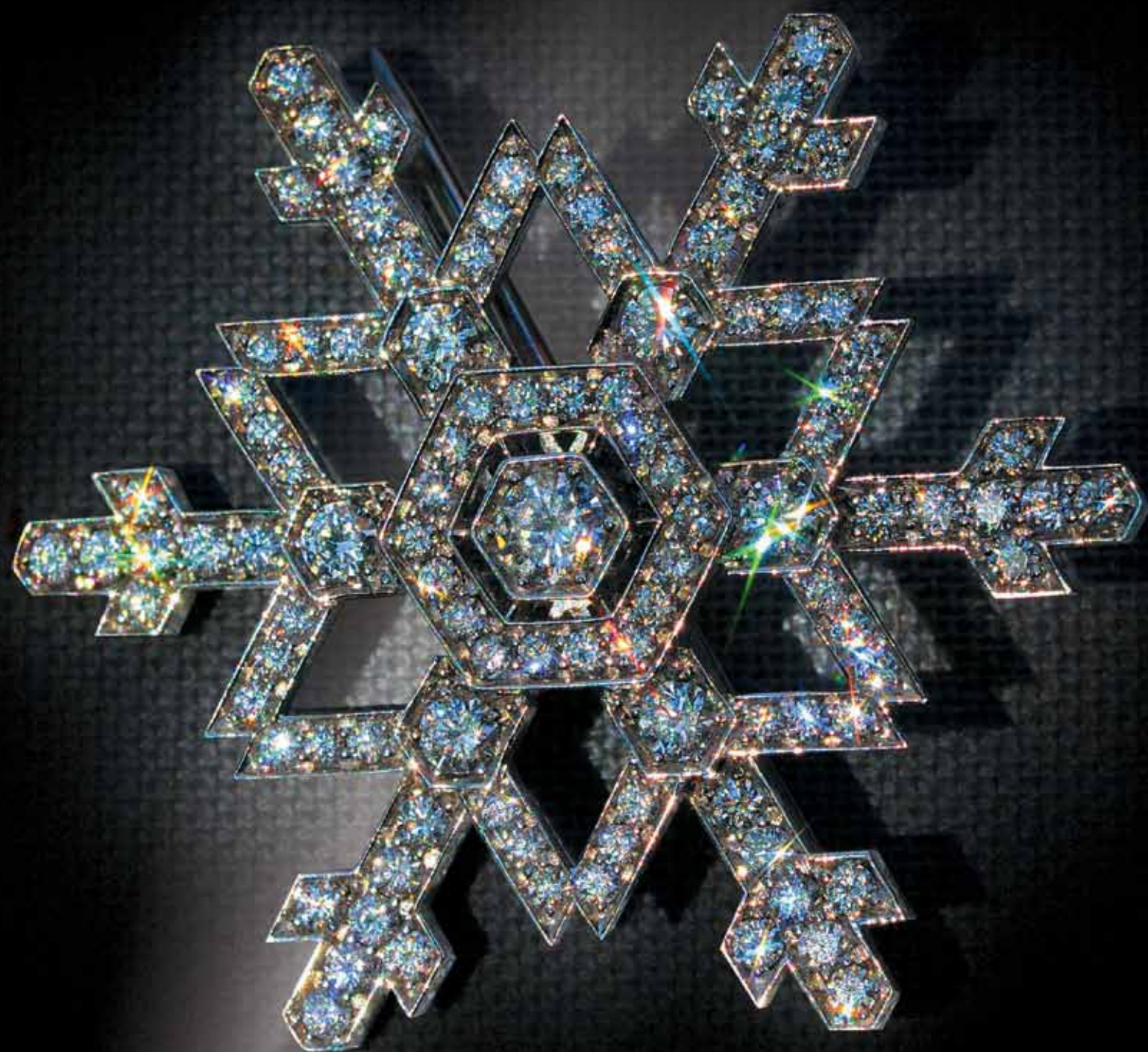

Олександр Мірошніков
 АЛЮДИТА

МЕТАМОРФОЗА METAMORPHOSIS

Відкрийся, Сезам!
У капиці креміннім
згусає морок, мерехтять півтіні
і дзвони крапель розбивають камінь
маленькими дзвінками кулачками...
І тільки Око,
невмируще Око
в камінні замки прозира глибоко,
і світло граней аж до зір возносить,
і музикою вічності оросить
безмовних сталактитів світлий праліс...
Щоб нить буття
над часом простиралась
в очах, серцях
на мить хоч відкривалась
скарбами дня,
захованого в ночі...

*Глибина глибин – це початок світів.
Це вибух вібрації
Любові у малесенькій клітинці.
Це те, що створило світ.*

Satprem

Цей світ – суцільна алхімія перетворень. І найбільшим його дивом є вода: основа всіх живих створінь.

Вона витворила легкі мінливі форми флори і фауни, згустила мінерали, кристалізувала самоцвіти. Вона стала лоном для людського тіла і створила його плоть. Вода – ідеальна пам'ять всього живого, що може відродити себе знову і знову з первісних форм...

З моменту виходу у світ книг всесвітньовідомого дослідника феномену живої води японця Емото Масару Олександр Мірошніков з благоговінням працює над створенням живих кристалічних форм, що здатні гармонізувати життєвий простір.

Адже форма – це не лише візуальний образ: це ще й звук, який нечутно транслюється у простір своїми тонкими вібраціями.

Споглядання кристалів вишуканої краси завжди сприймалося як диво зцілення – тому ювеліри з найдавніших часів намагалися досконало огранити самоцвіти, аби наблизити гаму їхнього «звучання» у просторі людського буття до найвищих регістрів божественної гармонії.

Алмаз – найдорожчий самоцвіт: його магія споконвіку зачарує уяву людей. Довершений у блиску діаманта, він, проте, має дуже різний вплив на людей: його яскраве світло може надавати блиску ясній і чистій свідомості, але воно може ще більше засліпити осліпле від жадібності ество людини.

Але природа все створила чистим та досконалим. І саме цю досконалу чистоту, цю огранену любов'ю феєричну гру діамантового блиску, розсипану в гармонійному порядку на срібних гілочках досконалої геометричної фігури, - структури кристала води, - Олександр Мірошніков поєднав у цілющій прекрасній композиції, яку назвав «Метаморфоза».

Це – ювелірні жіночі прикраси, бо саме жінка є втіленням живої води, саме її тіло наповнюється благістю материнства, аби в досконало структурованій воді виносити тіло дитини.

Кожна річ, створена митцем, несе в собі філософсько-поетичну ідею – трансформувати світ в гармонії і любові, нагадати людям, що лише здорове дерево дає здоровий плід, закликати серця людей до радісних метаморфоз в істинному щасті.

*Depth of depths - this is the beginning of
the Worlds. This is an explosion of vibration
of Love in a tiny cell.
This is what has created the world.*

Satprem

This world is a complete alchemy of changes. And the greatest miracle of it is water: the foundation of all living creatures.

It has created all light changing forms of flora and fauna, condensed minerals, crystallized gems. It became a bosom for the human body and made it flesh. Water is a perfect memory of every living creature that can revive itself again and again from the original forms ...

Since the publication of the books of the world-renowned researcher of the phenomenon of living water Japanese Emoto Masaru Alexander Miroshnikov reverently works on creation of live crystal-line forms that can harmonize the living space.

After all form - is not only a visual image: it is also a sound that inaudibly transmits in space its thin vibrations.

Contemplation of crystals of the exquisite beauty always interpreted as a miracle cure – that is why jewelers since ancient times tried to cut perfectly gems to bring the gamut of their “sound” in the space of human existence to the highest registers of divine harmony.

Diamond is the most expensive gem: its magic captivates the imagination of people from time immemorial. Perfect in brilliance, it, however, has very different effect on people: its bright light can give brilliance to clear and pure consciousness, but it can even much stronger blind dazzled of greed human nature.

But nature created everything pure and perfect. And it is this perfect purity, this formed by enchanting love of diamond luster, scattered in a harmonious manner on silver twigs of perfect geometric shapes - the structure of the water crystal that Alexander Miroshnikov combined healing beautiful composition, which he called “Metamorphosis.”

These are women’s jewelry decorations because the woman is the epitome of living water, her body is filled with felicity of motherhood, in order to a body of the child bring forth in perfectly structured water.

Each item created by the artist, bears a philosophical and poetic idea - to transform the world in harmony and love, to remind people that only healthy tree bears a healthy fruit, to call people’s hearts to joyful metamorphosis in true happiness.

КОДИ
АРАТИ

CODES
ARAT

Сіяне кров'ю і зерном,
І чистим промінням Любови,
Співане, мріяне,
Пройдене і переміяне,
Поле вселенське,
Мій батьківський
край калиновий,
тільки до тебе
іде моє серце з довірою...
Тільки в тобі, як в росинці –
Мій всесвіт крилатий
Душу свою первозданну
Навчас літати...

Пам'ять води пов'язує людину генетично з тим місцем, де вона народилася. Невидимою пуповиною з'єднує кожную рослину, кожен пагорб і видолинок з родовою пам'яттю, - з тим ноосферним полем, в якому пульсує ледь відчутний зв'язок з духами предків, з усіма живими у вічності душами, що колись відспівали свої пісні на рідному полі...

В кожного народу, що споконвіку проживає на певній території, існує нерозривний містичний зв'язок із природою: жителі Сибіру з трепетом ставляться до кедрів, сосен, і хоч у сибірських лісах теж росте калина - ніхто не надає їй такого глибокого символічного смислу, як це роблять українці. Для українців калина – це символ незламності роду: білий цвіт присутній у весільних обрядах як ознака чистоти і краси, а ягоди – це сама зрілість природи і духу людини. Народження і смерть, молодість і зрілість, воля до життя – і готовність віддати його заради найвищої ідеї свободи...

Саме цей образ не випадково зринув в уяві Олександра Мірошникова, коли він довго вслухався і вдивлявся в уламок монолітного друзи кальцита і кристалів епідота: намагався уявити і відчутти, як повільно скапував час у кожен кристалик...

Земля народжувалася і згоряла в полум'ї вулканів, з її тіла зникали і канули в безвість цілі цивілізації, а в глибоких штольнях тихо й повільно скапував час і творив довершену красу...

Тому й побачив на острівку цього суцвіття самоцвітів образ калинового куща – який згоряє в полум'ї пожеж, але не згоряє в пам'яті людській як символ незнищимого.

Погляньте на фото й уявіть собі, як це творилося. Художник у своєму творінні наче повернув час у зворотному напрямку!

Ось лежить голий стовбур дерева – осмалений вогнем метал нагадує викинуту обгорілу гілку. На ній ще тремтять останні ягоди, не зачеплені вогнем. А рука художника повільно і терпляче з'єднує гілки в єдиний стовбур, навішує на них барвисті грона калини, - «виліплені» з червоної емалі, розігрітої до температури 800 градусів.

Кожна крапелька народжувалася з такою гарячою пристрасстю, як колись, на початку, в потоках лави вимальовувалися контури нової планети. На сухі поодинокі листочки лягали яскраві бризки емалі – зеленої, жовтої, голубої. Монолітний друг створив живописний острівок землі – по-осінньому засіяної золотистими зблисками сонця...

Час – це вселенська пам'ять, записана на скрижалях Простору.

М.Наїмі

Все – первозданно, все – правдиво, як саме життя...

Дух України найпотужніше явив світові Тарас Шевченко. Щоб створити його скульптурний образ, художник зібрав для неповторного сплаву бронзи цілу колекцію монет з найдавніших часів козацької доби, у яких, на його думку, зберігся живий дотик предків, він знайшов навіть монету з 1814 року – року народження українського пророка. Процес плавлення нагадував містичне дійство – у фігурі Тараса-характерника Мірошников втілює збірний образ українського лицаря.

Україна - живий нащадок найдревніших на землі цивілізацій. Як би їх сьогодні не називали – Арата, Артанія, Рутенія, Оріяна, Русь, - існує живий генетичний зв'язок, записаний в кодових символах української культури: в орнаментіці житла, кераміки, одягу, предметів релігійного культу. Культура неоліту, названа трипільською, що залишила на наших землях найпотужніші сліди свого існування, сьогодні проявляє себе у творчості сучасних митців, які відчувають у ній живе пульсування родової пам'яті.

Олександр Мірошников глибоко і терпляче вникає тонкощі знакової символіки предметів, вивчає геральдичне мистецтво, адже він створив памятку медаль на честь першої річниці незалежності України та першого всесвітнього конгресу українців у Києві, унікальний кулон на честь своєї улюбленої художниці – великої Катерини Білокур. В його задумах – створення універсального образу України в різних мистецьких техніках.

Мабуть, сама доля розпорядилася так, що перша велика персональна виставка робіт Олександра Мірошникова відбулася в 2004 році у залах Державного музею народного декоративно-прикладного мистецтва, - у залах, де традиційно виставляються роботи народної майстрині Марії Приймаченко, поряд з експозицією Катерини Білокур.

Нарешті глядачі змогли відчути істинний захват, годинами простоюючи перд композиціями, які до цього часу були окрасою лише приватних колекцій.

«Буває мить якогось потрясіння: побачиш світ, - як вперше у житті»...- цитували у книзі відвідувачів слова Ліни Костенко.

Бо кожна робота художника – схоплена в польоті мить прозріння в любові...

Time - a universal memory, written on tablets of Space.

M.Nayimi

All - pristine, all - true as life itself ...

Spirit of Ukraine showed the world's most powerful Taras Shevchenko. To create an image of sculpture, the artist has gathered a collection of coins from ancient times, which in his opinion, remained alive touch the ancestors, he found even a gold coin from 1814 - Ukrainian born prophet. The process of melting like a mystical action - in the shape of Taras-characterniki Miroshnikov embodied the collective image of the Ukrainian knight.

Ukraine - the oldest living descendant of the land of civilizations. Whatever it is called today - Arata, Artania, ruthenium, Oriana, Rus - a living genetic relationship, written in code symbol of Ukrainian culture in the ornamentation of housing, ceramics, clothing, religious items. Neolithic culture, called Trypillian, which left our land powerful traces of their existence, today manifests itself in the work of contemporary artists who experience it live pulsation tribal memory.

Alexander Miroshnikov deeply and patiently delves into details of the sign symbols subjects studied art Heraldry. After all, he created the piece after the first anniversary of an independent Ukraine, commemorative coins in honor of his favorite artist - a great blond Catherine. His plan - to create a universal image of Ukraine in various artistic techniques.

Perhaps the same fate had so that the first major exhibition of works by Alexander Miroshnikov held in 1994 in the halls of the State museum of folk arts and crafts - in the halls where tradyytsiyno exhibited works of folk mistress Mary Prymachenko, along with an exhibition of Catherine blonde.

Finally, viewers were able to experience true delight for hours prostoyuyuchy perd compositions, which had been an ornament only private collections.

The memory of water connects people genetically the same place where she was born. Invisible umbilical cord connecting every plant, every hill and vydolynok with generic memory - so noosphere field in which pulses barely perceptible communication with the spirits of ancestors of all living souls in eternity, that once had sung a hymn in their native songs field ...

In every nation, always been living in a particular area, are inextricably mystical connection with nature: the inhabitants of Siberia with trepidation treat cedars, pines, and even in the Siberian forests also grow viburnum - no one gives it a deep symbolic meaning, as make Ukrainian. For Ukrainian viburnum - a symbol of indestructibility kind: white flower in wedding ceremonies there as a sign of purity and beauty, and berries - is the most mature nature and spirit of man. Birth and death, youth and maturity, will to live - and willingness to pay for his highest ideas of freedom ...

It is no coincidence that image in mind zrynuv Alexander Miroshnikov when he listened carefully and looked long into a monolithic piece of calcite druse crystals and epidota: trying to imagine and feel how slowly skapuvav time in each crystals ...

Earth and zhoryala born in the flames of volcanoes, with her body disappeared and sunk into obscurity whole civilization, and in deep galleries quietly and slowly skapuvav time and created the perfect beauty ...

So he saw on this island gems inflorescence image viburnum bush - which burned in the flames, but not burned in the memory of men as a symbol neznyshymoho.

Look at the photos and imagine how it happened. The artist in his creation as if you turned in the opposite direction!

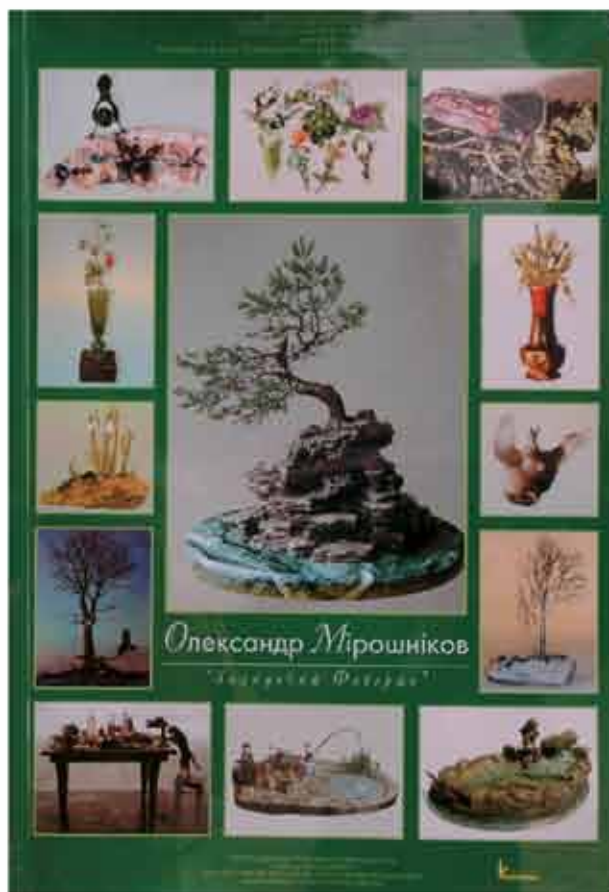
Here is the bare trunk of a tree - osmaleny fire were released to the metal like burnt thread. It is shaking the last berries are not affected by fire. And the artist's hand slowly and patiently connecting the branches into a single trunk, mounted on a colorful bunch of them rose, - "fashioned" in red enamel, heated to a temperature of 800 degrees.

Each droplet was born with the hot passion as before, early in the lava flows vymalovuvalysya contours of a new planet. On the rare dry leaves lay bright enamel spray - green, yellow, blue. Monolithic Druze created a picturesque island earth - in autumn sown flashing golden sun ...

ЖАР-ПТИЦЯ МРІЇ

FIREBIRD DREAMS

Перо Жар-птиці
зблискує в руках...
Це мрії поклик –
відкриває шлях
до сходження
по променю натхнення,
до таїнств Творення,
в яких краси знамення
в польоті щастя
розкривають душу...
Я є Творець –
я Прагну,
а не Мушу...

Душа кожної живої істоти – це Всесвіт в самій собі. Платон в діалозі «Тімей», стверджував, що Бог творить лише єдину модель чого б то не було. «Двічі в одну й ту саму річку не увійдеш» - гласить народна мудрість.

Істинний художник творить свій шедевр з повним входженням у процес творення, розчиненням его, втратою відчуття часу, не розпілюючись у зовнішній реальності. Намагання вдруге повторити цей процес терпить фіаско: Бог не ходить двічі одними й тими ж стежками. Копії – мертвородні, як клони, бо вони позбавлені душі, імпульсу первонародження.

Тому в Олександра Мірошникова немає двох однакових робіт: хіба що в одному матеріалі він намагається викласти ще якусь варіацію теми, розкрити нову гаму звучання твору.

Його мрія – як віднайдене на дорозі перо жар-птиці: завжди манить незвіданим, випробовує силу і вміння все новими сходженнями в майстерності.

Ця золота пташка народжувалася дуже довго: набагато довше, ніж вилуплюються на світ пташенята в живій природі, вбираються у пір'я і вчать літати. Для її народження художникові потрібно було спершу створити тіло, а потім по одній мініатюрній пір'їночці, яку можна ледве побачити, творити тисячі пір'їнок, - все, як у живій природі.

Пір'їнки творилися старим дідівським способом – гравірувалися вручну різними ювелірними штихелями під мікроскопом. А спеціальна зварювальна найновітня лазерна техніка, створена консорціумом ЕДАПС у Києві, дозволила митцеві робити лазерне зварювання мікроскопічних часток твору.

Ось вона настоєжено прикинула на гілці: перед нею – розкрилена для польоту комашка-зозулька. Звична сцена з великого життя малих істот. І тільки блиск дорогоцінних металів та каменів нагадує окові, що перед нами – шедевр художника.

Мить творення має бути така ж правдива, як мить переживання. Олександр Мірошніков відчув це, терпляче витісуючи мініатюрну бруківку для композиції «Старе місто». Вся увага глядача сконцентровується на постаті дівчинки і на голубах, що довірливо клопочуться біля її ніг, сідають на руку. Старовинний міський ліхтарик із гірського кришталю спалахує всіма барвами райдуги при дотику сонячного променя. Мініатюрні квіти з металу та кольорової емалі творять ідилічний затишок старого міського скверу...

Метою цього світу є людина, а метою людини – це мить

Дж. Румі

Бруківка могла би бути зімітованою. Але він поклав її дбайливо кругами на розчин, - аби не порушити жодним неточним рухом гармонію творення...

А погляньте на малого зимородка з рибкою в клюві. Ця рибка сама по собі – мініатюрний ювелірний шедевр, створений з безлічі (більше 500) платинових лусочок. Її тіло – в'юнке і пластичне: здається, воно от-от виплесне з клюва пташини...

Птахи – окрема тема у творчості Мірошникова. Він творить їх в динаміці польоту, в статистиці вичікування, в застиглому русі. В кожній деталі відчувається тонка обізнаність художника з характером і поведками птахів: в композиції «Старе місто» - ціла зграя пташиних особистостей. Сорока, що вся завмерла від цікавості, побачивши барвистий ланцюжок, - здається, вже намірилася його поцупити. Ще одна золота пташка з платиновим животиком жваво полює на жука...

Це не просто демонстрація віртуозної техніки ювеліра: це заклик до полювання за красою і неповторністю кожної миті життя. Бо сучасна людина віддалилася від природи на небезпечно велику відстань. Вона забула про радісний політ у мріях – а літати нас можуть навчити лише птахи.

The soul of every living creature - a universe in itself. Plato in the dialogue "Timaeus", claimed that God creates only a single model of what else. "Twice in the same river does not come in" - says the proverb.

The true artist creates a masterpiece with a full entry in the process of creation, dissolution of ego, loss of sense of time, not rozplyuyuchys in external reality. Trying again to repeat this process suffers fiasco: God does not go twice one and the same paths. Copies - mertvorodni as clones, because they lack soul pulse pervonarodzhennya.

Therefore, Alexander Miroshnikov no two similar works: except that in one story he tries to put some other variation of the theme, open a new range of sound work.

His dream - as discovered in the way the pen Firebird: always beckons unknown, testing the strength and skill in all new climbing skills.

This golden bird was born a long time: much longer than the hatch chicks in the world wildlife, dress up in feathers and learn to fly. For she was born artist had to first create a body, and one miniature pir'inochtsi, which can be seen except under a microscope, to create one thousand feathers - all that is in nature.

Feathers were created the old antiquated way - jewelry shtykelem under a microscope. A special computer technology, created by EDAPS in Kiev allowed the artist to make laser welding of microscopic particles work.

Here it warily hushed on a branch: before them - rozkrylena for flight-zozulka gnats. Habitual scene of the great life of small creatures. Only the brilliance of precious metals and stones like bonds, which is before us - a masterpiece of the artist.

A moment of creation to be true is the same as instant experience. Alexander Miroshnikov felt it patiently vytisuyuchy miniature roadway for the song "Old Town". All the attention of the viewer skontsentrovuyetsya figure girl and dove klopochutsya trustingly at her feet, sit on the arm. Ancient city flashlight with rock crystal flashing all the colors of the rainbow when the sun's rays touch. Minityurni flowers with colored enamel create the idyllic comfort of the old town square ...

Paving blocks could be zimitovanoyu. But he put it carefully circles in mud - not to violate any inaccurate movement of the harmony of creation ...

The purpose of this world are man and to man - this moment

Dzh.Rumi

A look at the small zymorodka with fish in beak. This fish itself - miniature jewelery masterpiece, created with a set of gold scales. Her body - curly and plastic: it seems it is about to splash out on bird beak ...

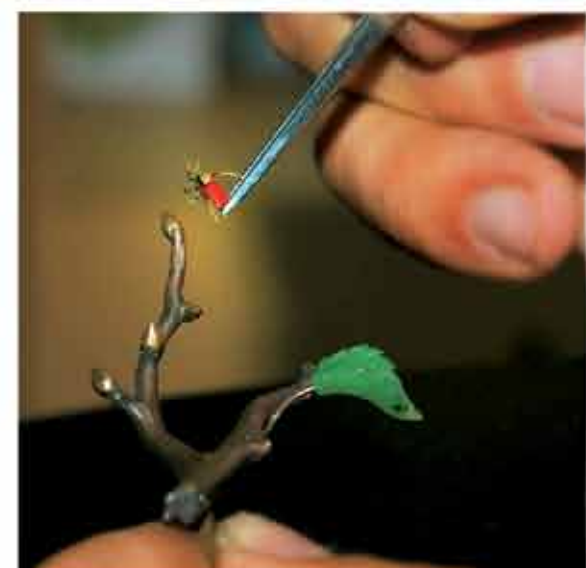
Birds - a separate issue in the work Miroshnikov. He creates them in flight dynamics, statics in waiting, frozen in motion. In every detail vchuvayetsya subtle awareness of the artist with the character and habits of birds: the song "Old Town" - a whole flock of birds' personalities. Soroka, who missed all of curiosity to see the colorful string - seems to have namirylasya steal it. Another bird with gold platinum belly lively hunt beetles ...

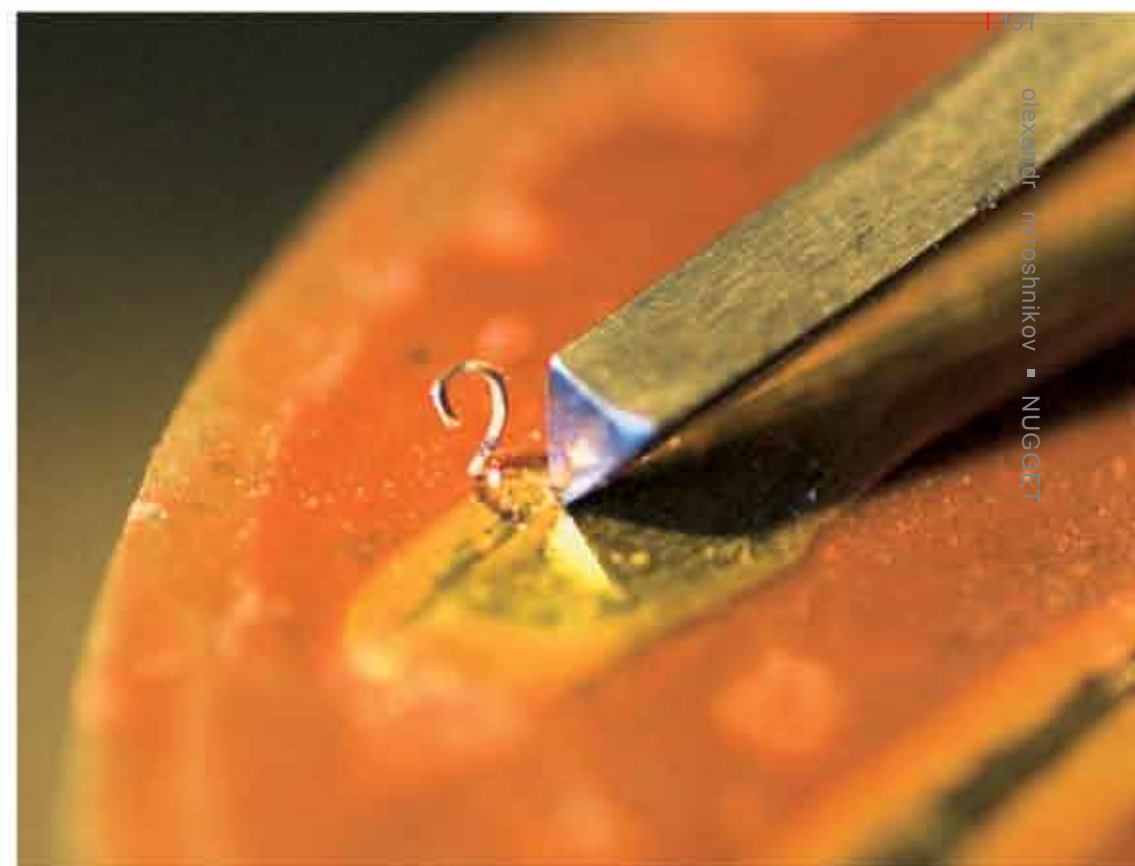
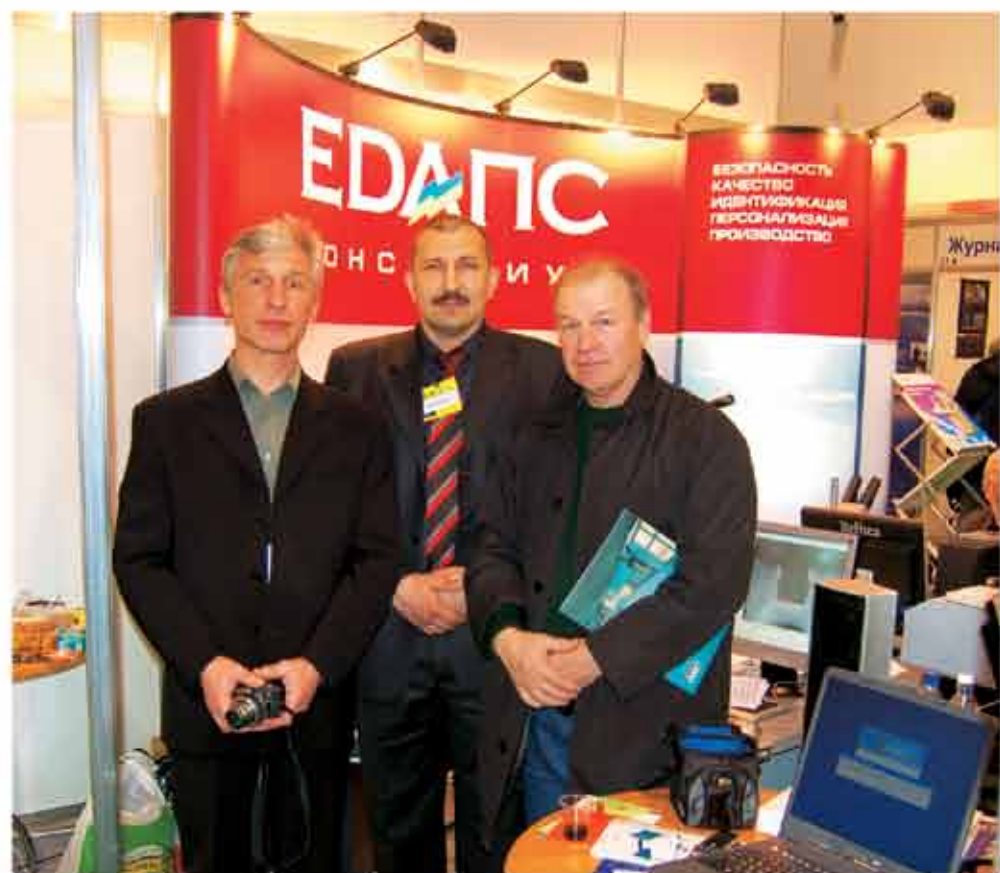
This is not just a demonstration of virtuoso technique jewelry: a call to the hunt for beauty and uniqueness of each moment of life. For modern man distant from nature to dangerously increased. She had forgotten about the joy of flying dreams - to fly and we can teach only birds.

ЖАГА
ЖИТТЯ

THIRST
FOR LIFE

Метелик з кокона
щасливо вилітає –
і в небо лине,
світло обнімає
тремкими крильцями,
і сам в своїм польоті
стає весільним ангелом краси,
і наслухає чисті голоси,
в чиемусь серці засіває мрію,
чийсь дух проводить
крізь страждань завію,
уміє легко всім еством любити
і не боїться в полум'ї згоріти,
бо лиш любов
у вічність переносить,
життя, якого не задосить...

Для мудрої людини кожна найменша істота може стати учителем в дорозі пізнання: якщо птахи вчать нас літати, мурахи – терпляче трудитися, то дерева – вчать виживати.

Сосна – символ найбільш витривалого і пристрасного в любові до життя дерево. На камені, на зламі прямовисної скелі впирається вона своїм корінням у плоть каменю і знаходить в ньому найменші щілини з живильною вологою. Сосна веде вічне змагання з вітрами і грозами, холодами-морозами, аби своїми вічнозеленими хвоїнками виспівувати переможну пісню незламних.

Характер цього дерева дуже близький Олександрові Мірошникову. Недаремно створенню композиції «Жага життя» він віддав близько року невтомної праці – виконав 50 тисяч технологічних операцій, аби припаяти на кожну гілочку більше 10 тисяч зроблених вручну хвоїнок...

Не важливо, якою роботою ти займаєшся, - важливо, аби ти повністю розчинив у ній своє єго, - так гласить східна мудрість. Творчість Мірошнікова – це самовіддана медитація: здається, скрупульозним компонуванням своєї «Жаги життя» він творив якийсь енергетичний захист для всіх незламних духом – рослин, дерев, тварин, людей: для всіх, хто не кориться безнадії...

Людина є тим, чим вона себе усвідомлює, - так гласить древня індійська мудрість.

Якщо ти усвідомлюєш себе безправним громадянином держави, яка не дбає про твій талант, не створює жодних умов для творчості, - то, безумовно, у тебе є підстави для повного розчарування. Багато людей навіть не пробують розривати у своїй свідомості липкі пута цього стереотипу мислення – і голосно страждають, закопують свої таланти в землю.

Але варто тобі усвідомити себе дитям (сином ?) Божим, якому даровано особливе бачення краси світу, чуйність серця, любов до всього, що оточує тебе, незламну волю до самореалізації - то хіба ж ти будеш витрачати свій дорогоцінний час жити і творити на безплідні зітхання та нарікання?

А кожен високий імпульс нашої душі, кожне істинне бажання викликає вселенський резонанс – і людська жага до творчості отримує необхідні ресурси, прикликає до себе людей, які готові стати стартовим ракетноносієм для виходу на орбіту істинних самородків.

Невивчене життя не вартує того, щоб його проживати.

Платон

Ще донедавна ім'я Олександра Мірошнікова було маловідомим серед львівських митців. Тут домінує академічна традиція, художники прагнуть широко презентувати свої набутки в мистецьких колах.

Роботи Мірошнікова – одиничні раритети: жодна з них не залежується у майстерні художника. Їх непросто виставляти – мусить існувати довірливий діалог між художником та власниками його робіт. Але вони звідусіль притягають до себе істинних поцінувачів високого мистецтва.

Зі своїми творіннями художник розлучається нелегко: він довго «дошліфовує» кожен твір до такої досконалості, коли уже сам відчуває повний спокій у душі. Спершу – спокій, а за деякий час – шок від усвідомлення того, яку неймовірну річ було створено його руками...

Кожен істинний художник, завершивши роботу, переживає це велике здивування: невже це його руки творили? Невже його уява витворила таку досконалу гармонію форм?

І кожен відчуває благоговійний трепет перед тайною творення...

І знову починає працювати над своїм учнівством, ставити перед своїм мисленням нові верховини для сходження, вслухатися в барвисту мелодію життя...

Бо найкращим учителем для кожного з нас є саме життя.

No background of life not worth to live it.

Plato

dialogue between the artist and the owners of his works. But everywhere they attract to themselves the true potsinuvuvachiv high art.

With its creations artist hard parts: it is long “doshlifovuye” each piece to such perfection, when he already feels complete peace of mind. Initially - calm, and for some time - shock of awareness of what an incredible thing was created by hand ...

Every true artist, completing a job, experiencing a great wonder: is it really his hand works? Is his imagination created a perfect harmony of this form?

And everyone feels awe before the mystery of creation ...

And again started working on his apprenticeship, to put before his mental vision new Verhoviny to climb, listen to the melody colorful life ...

For the best teacher for each of us is life itself.

For the wise man every smallest creature can be a teacher in the way of knowledge: if the birds teach us to fly, ants - patiently work, the trees - learn to survive.

Pine - a symbol of endurance and the most passionate love of life tree. In another, at the turn of overhanging rocks bites it with its roots in the flesh and stone finds in him the slightest schilynky of nutrient moisture. Pine leads eternal competition with winds and thunderstorms, cold-frost to its evergreen hvoyinkamy sing winning song unbroken.

The nature of this tree is very close to Alexander Miroshnikov. No wonder the creation of song “Thirst for life,” he gave over half tireless work - carried out 50 000 manufacturing operations in order strung on each twig ten thousand hvoyinok more ...

No matter what job you do - it is important that you fully rozchynyv it his ego - so says the eastern mudrist.Tvorchist Miroshnikov - a selfless meditation: it seems, detailed layout of the “passion of life” he did some power protection for all unbroken spirit - plants, trees, animals, people: for all who obey not despair ...

Man is what he himself acknowledges - so says the ancient Indian wisdom.

If you realize a disenfranchised citizen of a state that does not care about your talent, does not create any conditions for work - then surely you have grounds for a complete disappointment. Many people do not even try to break in your mind sticky bands this stereotype thinking - and loudly suffer bury their talents in the ground.

But once you understand a child of God, which granted a special vision of the world of beauty, tenderness of heart, love of all that surrounds you, unbreakable will to self - that is unless you will be wasting your precious time to live and work in fruitless sighs and complaints?

And every high impulse of our soul, every true desire is universal resonance - and the human desire to work receives the necessary resources, calls for a people who are willing to become a launching rocket to enter orbit true nuggets.

Until recently, the name of Alexander Miroshnikov was unknown among Lviv artists. It is dominated by academic tradition, the artists seek to broadly represent their gains in artistic circles.

Works Miroshnikov - isolated curiosities: none zalezhivaetsya in the artist's studio. They are not easy to stand - must be trustful

РУСАЛКА ДНІСТРОВА

RUSALKA DNISTROVA

Хвиля за хвилею,
мрія за мрією...
Бути щасливою
в сонця завії,
з вод народитися,
сонцем умитися,
з Лотоса Лона
щастя напитися...
Диво народження,
видиво творення, –
мить первоцвіту,
мить неповторення...

Люди можуть слухати одне одного – і не чути й не розуміти: можуть дивитися на одні й ті самі речі – і один побачить диво, а сотні байдуже ковзнуть поглядом по поверхні, - і зблиск тайни пролине...

Композиція Олександра Мірошникова «Русалка Дністрова» здається проникнула в тонку магію української купальської ночі, коли дівчата ворожили на долю, пускаючи за хвилину вінки, зазираючи в глибини вод і вслухаючись в їхнє потаємне відлуння, - це саме те вихоплене чуйним оком майстра диво: диво єдності людини з природою, диво краси, застигло в миттєвому спалаху гармонії руху...

Для скульптора дуже важливо надати своїй композиції динамічної експресії – щоби одна деталь підкреслювала внутрішній спокій, а інша – пробуджений рух всередині кожної рисочки. І тут, на маленькому просторі об'ємного пейзажу, який наче розливається довкола в невидимих контурах уяви, ми бачимо нечутний діалог дівчини зі своєю долею, мрією, тривогою, радісним очікуванням...

Її рука легко опускає у воду вінок, - він лише торкнувся хвиль, сполохавши завмерлих на дні рибинок. Вони з плюскотом вириваються крізь товщу хвиль на ширше плесо: ми бачимо навіть зблиски піску під товщею води, білі бурунці хвиль застигли в польоті...

Але ж ці всі плани треба було побачити в уяві зразу – і перевести їх на прагматичну мову технології: технології, яку художник створює для кожної композиції по-новому, вперше, - побачена оком ціль сама підказує, якими технічними прийомами можна досягти бажаного ефекту.

Цей рудуватий камінь, обмитий і відшліфованим до блиску потоками стрімкої води – сплав металів: бронзи, срібла, латуні. Для отримання піску, який надав прозорій емалі глибоких зеленкуватих відтінків, довелося молотком подрібнювати шматочки та уламки самоцвітного каміння. Кожна мініатюрна рибинка, що заплюскотіла між хвиль, народжувалася окремо, кожна квіточка впліталася у вінок так, як би це робила замріяна красуня...

Гранат, лазурит, гірський кришталевий моріон створили мініатюрну квіткову композицію, яку можна розгледіти лише при збільшенні в декілька разів.

Життя – це маленька прогулянка, яку ви здійснюєте зараз; життя самодостатнє, само себе пояснює і заповнює.

К. Кастанеда

Але найбільшим дивом є застигла у польоті хвиля чистої іскристої річкової води. Унікальна техніка відтворення водної стихії, винайдена Мірошниковим, відкрила нову сторінку образотворчого напрямку декоративного мистецтва.

Поетична пластика скульптурних форм Олександра Мірошникова набула неповторного блиску досконалості у фігурці лісової мавки, яка, мов Афродіта з піни вод, народжується із серцевини квітки.

Символічним є те, що душа лісової царівни, яку геніально оспівала Леся Українка в «Лісовій пісні», прокидається у волинському самоцвіті – золотистому берилі. Волинські берили і топази славляться своєю витонченою тонкою гамою: ми бачимо тонке напівпрозоре тіло міфічної істоти на острівку, створеному кристалами забайкальських та уральських самоцвітів, - воно буквально злітає над квіткою в екстазі щастя...

Навіть найчествіше серце здригнеться від споглядання цієї вразливої і ніжної краси. Які вимовні і одухотворені риси в цього мініатюрного личка, яким беззахисним і в той же час вольовим є кожен порух тіла!

Дивившись на кожну нову роботу майстра – і усвідомлюєш, що вдосконаленню немає меж. Вдосконаленню творить художника – і власного ставлення до життя, його непроминутих цінностей. Бо ці творіння закликають кожного, хто стоятиме на березі цієї маленької прекрасної ідилії, до уважної мандрівки неозорим полем життя.

people can listen to each other - and to hear and not understand that they may see the same things - and one sees a miracle, and hundreds of indifferent gaze sliding over the surface - and flashing mystery prolyne ...

It would seem to penetrate the subtle magic of Ukrainian Kupala night, when the girls were telling the share, blowing after wave of wreaths, looking at the depth of water and listening to their secret echo - could only woman. But the composition of Alexander Miroshnikov "Mermaid Dnistrova" - is exactly what vyhoplene sensitive eye master miracle miracle of unity with nature, a miracle of beauty, frozen in the instant flash harmony of movement ...

For the sculptor is very important to its dynamic expression of song - to a detail emphasized inner peace, and others - awakened movement within each dash. And here, in a small space surround the landscape, which spreads around as if in invisible contours of the imagination, we see a soundless dialogue girl with his destiny, dream, anxiety, joyful anticipation ...

Her hand easily falls into the water wreath - he only touched the waves, stood frightened at the bottom rybynok. They plyuskotom escape through the thick waves of more Pleso: we see even flashing the sand under the water, white buruntsi waves frozen in flight ...

But all these plans had to see the imagination at once - and translate them into pragmatic language technology: Technology that creates the artist for each song in a new way, for the first time - seen eye target itself suggests that techniques can achieve the desired effect.

This reddish stone, rinsed and vidshlifovanymy to shine rapid flow of water - an alloy of metals: bronze, silver and brass. For sand, which provided a transparent enamel deep greenish hue, had a hammer grind stone fragments. Each miniature rybynka that zaplyuskotila bellows waves born separately, each flower in the wreath vplitalas as if it did dreamy beauty ...

Garnet, lapis lazuli, rock kryshatal morion created miniature floral arrangement, you can see only an increase in the number of times.

But the greatest miracle is frozen in flight wave sparkling clean river water. The unique technology play water element, invented Miroshnikov, opened a new page in fine decorative arts.

Amazing poetic plastic sculptural forms Miroshnikov Alexander became the highest gloss of perfection in fihurtsi Mavka timber, which, like Aphrodite from the foam of water, born of a core of

a flower.

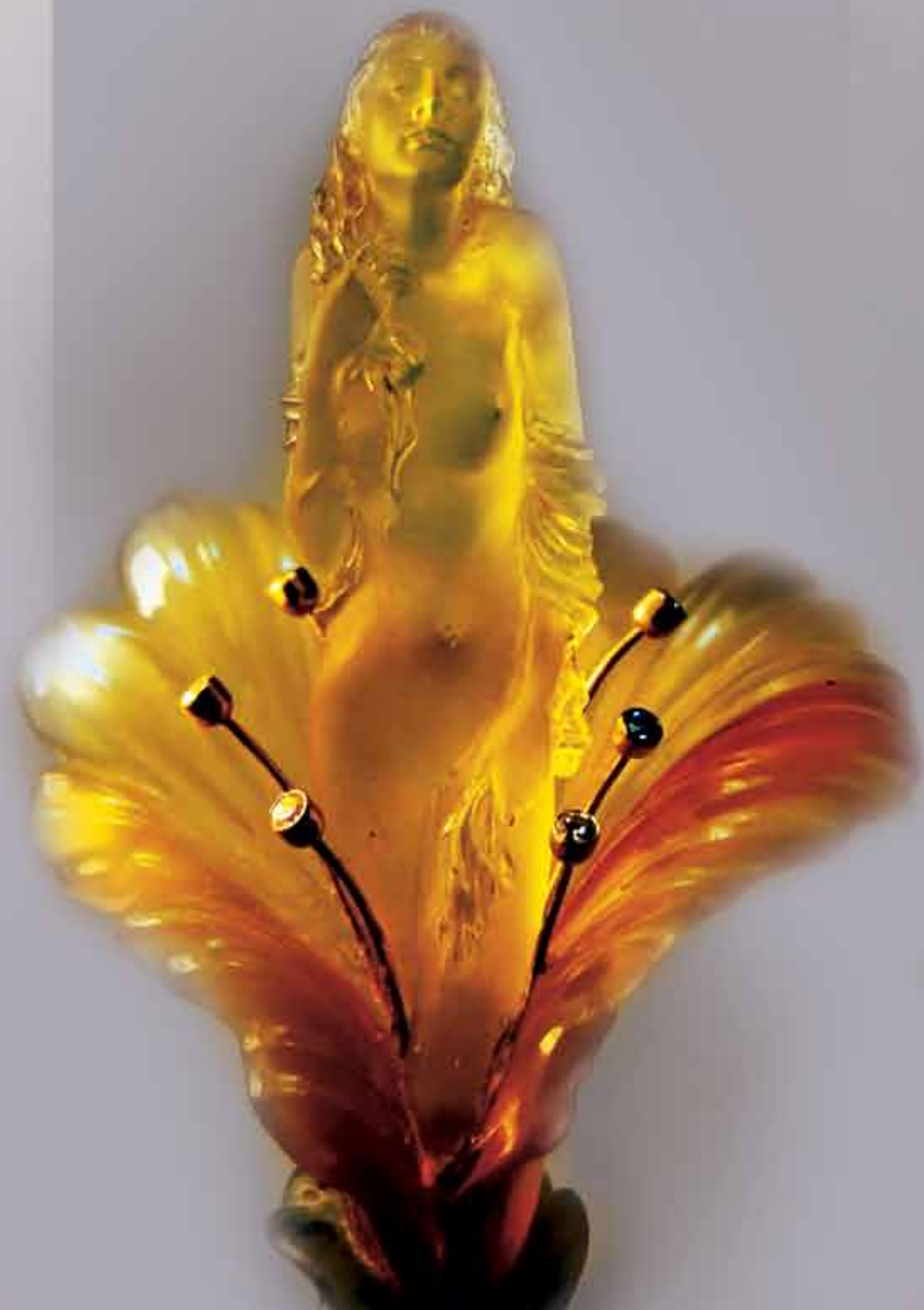
Symbolic is that the soul of the forest princess, which brilliantly sung in Ukrainian Lesya "poem" wakes up in Volyn gems - golden beryl. Volyn beryl and topaz are famous for their exquisite range of fine: we see a thin translucent body mythical creatures on islands created by crystals of Ural gems - it literally takes off on a flower in the ecstasy of happiness ...

Even naycherstvishe zdryhnetsya heart from the contemplation of this sensitive and delicate beauty. Which pronunciation and soulful qualities in this tiny faces that defenseless and at the same time is willful each body movement!

You look at each new wizard - and realize that perfection has no limits. Improvement works of the artist - and his own attitude to life, his nepromynuschyh values. For these creatures urge anyone who will stand on the shore of this beautiful little idyll, with careful field trip boundless life.

ВІДЛУННЯ

VIDLUNNYA

Спіралі Часу
розгортають кола,
несуть потоки світла
в поміжчассі...
У цих потоках –
Істин виднокола,
непроминущих душ
вогні негасні,
перетікання пам'яті
по жилах
Землі, і каменю,
і рукотворних втілень...
В спіралях Часу –
вічні коди сили,
сакральна єдність
чорного і білого...
І ми маюємо,
карбуємо руками
спіральний всесвіт
з пам'яті сувоїв,
відлуння слухаєм
з глибин землі святої –
на єдність душ,
на спільний плин розвою...

Завдяки зупинці в русі народжуються речі. Річ, що здійснила в собі свій життєвий принцип, називається Формою. Форма зберігає в собі Дух.

Чжуан Цзи

Форма і дух творять гармонію життя. Це людство знало споконвіку – і в усіх своїх творіннях намагалося втілити ідею розвитку, захисту, сили. Кожен амулет, прикраса, річ побуту завжди приховувала глибокий сакральний зміст.

Давня пластика завжди надихала великих майстрів на створення високоабстрагованих символічних образів, - лаконічних за формою і багатозначних за змістом. Відомо, який великий вплив мали творіння неолітичної доби, знайдені в Україні, на творчість видатного основоположника абстрактного скульптурного мистецтва Олександра Архипенка. Його роботи вражають динамізмом, лаконічністю композиції й форми; він запровадив у скульптуру поліхромію, увігнутість та отвір як виражальні елементи скульптури, синтетичні об'ємні рухомі конструкції, створив новий різновид рельєфної різьби — т. зв. «скульптомалярство».

Звісна річ, художників не варто порівнювати. Але поетична пластика робіт Олександра Мірошнікова при всій скрупульозній реалістичній подачі образу своїм динамізмом, легкістю, «повітряністю» форм нагадує об'ємні рухомі конструкції Олександра Архипенка.

І в роботах обидвох цих художників відчутний пошук духу предків: трипільські символи оживали в скульптурних композиціях Олександра Архипенка, вони виразно проступають у ювелірних творіннях Олександра Мірошнікова. Божественна спіраль світоруху, колесо часу, відтиски спіральної свастики, якою орнаментовані керамічні пам'ятки трипільської доби, оживають в медальйонах, підвісках, перстенцях зі срібла, золота, титану

Срібло само по собі уже несе в собі містичну очисну силу, і Мірошніков свідомо надає своїм творам спонтанну, наче хаотично вилиту форму, аби наблизити їх до первісного мистецтва, дати можливість відчутти живу фактуру металу.

Художник завжди у пошуку – відлуння давнини вносить у його роботу живі ідеї, задуми, знахідки. Знайомство з працями видатного дослідника трипільської культури Юрія Шилова, зустрічі й розмови з ним надихнули Олександра на створення цілої серії робіт, в яких ожив символічний тайнопис наших пращурів.

With stops in motion things are born. The thing that made her a vital principle is called Form. The form keeps the Spirit.

Chuang Tzu

The form and spirit create the harmony of life. It is known from time immemorial mankind - and all of its creations attempted to embody the idea of development, security forces. Each amulet, jewelry, household thing always hide deep sacred meaning.

Old plastic always inspired the great masters at creating vysokoabstrahovanyh symbolic images - concise in form and valued content. It is known that greatly influenced by the creation of the Neolithic period found in Ukraine, prominent osnovopozhnyka abstract art sculpture by Alexander Archipenko. His works are impressive dynamism, concise composition and form, he brought in polychrome sculpture, concave and opening as expressive elements of sculpture, three-dimensional synthetic structure moving created a new kind of relief carving - so called. "Skulptomalyarstvo."

Certainly, artists should not compare. But the poetical works of Alexander Miroshnikov plastic at all scrupulous realistic image filling its dynamism, ease, "povitryanisty" shaped movable structure is volume of Alexander Archipenko.

And in the works of both these artists felt the call of the spirit ancestors: Trypillian characters came to life in sculpture by Alexander Archipenko, they definitely show through in the jewelry creations of Alexander Miroshnikov. Divine svitoruhu spiral, wheel of time, prints spiral swastikas, which decorated ceramic sights Tripoli era come alive in medallions, pendants, perstentsyah silver, gold, titanium

Silver itself already carries a mystical cleansing power, and Miroshnikov deliberately gives his works spontaneously, as if randomly pour form to bring them to the original art, to give opportunity to experience live fakturu metal.

The artist always in search - an echo of antiquity brings in its work zhyvi ideas, thoughts, findings. Introducing works of the famous explorer Tripoli culture Yuri Shilov, meetings and discussions with him inspired Alexander to create a series of work in which revived symbolic cryptogram of our ancestors.

